

Bruselj, 5. marec 2026
(OR. en)

15389/1/25
REV 1

Medinstitucionalna zadeva:
2023/0111(COD)

EF 370
ECOFIN 1514
CODEC 1807
ECB
PARLNAT

ZAKONODAJNI AKTI IN DRUGI INSTRUMENTI

Zadeva: Stališče Sveta v prvi obravnavi z namenom sprejetja UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o spremembi Uredbe (EU) št. 806/2014 v zvezi z ukrepi za zgodnje posredovanje, pogoji za reševanje in financiranjem ukrepov za reševanje
- Svet sprejel 5. marca 2026

UREDBA (EU) 2026/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne ...

o spremembi Uredbe (EU) št. 806/2014
v zvezi z ukrepi za zgodnje posredovanje,
pogoji za reševanje in financiranjem ukrepov za reševanje

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke¹,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom³,

¹ UL C 307, 31.8.2023, str. 19.

² UL C 349, 29.9.2023, str. 161.

³ Stališče Evropskega parlamenta z dne 24. aprila 2024 (UL C, C/2025/3752, 17.9.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3752/oj>) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 5. marca 2026. (še ni objavljeno v Uradnem listu). Stališče Evropskega parlamenta z dne ... (še ni objavljeno v Uradnem listu).

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Okvir Unije za reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij (v nadaljnjem besedilu: institucije) je bil vzpostavljen po svetovni finančni krizi v letih 2008–2009 in na podlagi Ključnih lastnosti učinkovitih shem za reševanje finančnih institucij („*Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*“), ki jih je Odbor za finančno stabilnost prvič objavil v oktobru 2011. Okvir Unije za reševanje je sestavljen iz Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁴ in Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta⁵. Oba zakonodajna akta se uporabljata za institucije in za druge subjekte, ki spadajo v področje uporabe navedene direktive ali navedene uredbe (v nadaljnjem besedilu skupaj: subjekti). Cilj okvira Unije za reševanje je na urejen način obravnavati propade subjektov z ohranjanjem njihovih kritičnih funkcij in preprečevanjem groženj za finančno stabilnost, ob hkratni zaščiti vlagateljev in javnih sredstev. Poleg tega je namen okvira Unije za reševanje spodbuditi razvoj notranjega bančnega trga z vzpostavitvijo usklajene ureditve za koordinirano reševanje čezmejnih kriz ter s preprečevanjem težav v zvezi z izkrivljanjem konkurence in tveganj neenake obravnave.

⁴ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

⁵ Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).

- (2) Okvir Unije za reševanje več let po začetku izvajanja nekaterih od teh ciljev ne dosega tako, kot je bilo predvideno. Čeprav so subjekti dosegli znaten napredek pri rešljivosti in so temu namenili znatna sredstva, zlasti s povečanjem sposobnosti pokrivanja izgub in dokapitalizacije ter financiranjem shem za financiranje reševanja, se okvir Unije za reševanje redko uporablja. Propadi nekaterih manjših in srednje velikih subjektov se namesto tega običajno rešujejo z neusklajenimi nacionalnimi ukrepi. Namesto varnostnih mrež, ki jih financira sektor, na primer shem za financiranje reševanja, se še vedno uporablja davkoplačevalski denar. Zdi se, da to stanje izhaja iz neustreznih spodbud. Te neustrezne spodbude so posledica medsebojnega učinkovanja okvira Unije za reševanje in nacionalnih pravil, pri čemer organi za reševanje pri izvajanju ocene javnega interesa svoje široke diskrecijske pravice ne uveljavljajo vedno na način, ki bi odražal nameravano uporabo okvira Unije za reševanje. Hkrati se okvir Unije za reševanje ni veliko uporabljal zaradi tveganja, da bi morali vlagatelji subjektov, ki se financirajo z vlogami, kriti izgube, da bi imeli ti subjekti pri reševanju, zlasti če ni drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, dostop do zunanjega financiranja. In končno, ker so zunaj postopkov reševanja pravila o dostopu do financiranja manj stroga kot znotraj teh postopkov, je bila uporaba okvira Unije za reševanje manj zaželena kot druge rešitve, ki pogosto vključujejo uporabo davkoplačevalskega denarja namesto lastnih sredstev subjektov ali varnostnih mrež, ki jih financira sektor. To pa ustvarja tveganja razdrobljenosti, tveganja neoptimalnih izidov pri upravljanju propadov subjektov, zlasti manjših in srednje velikih subjektov, ter oportunitetne stroške zaradi neporabljenih finančnih sredstev. Zato je treba poskrbeti za učinkovitejšo in doslednejšo uporabo okvira Unije za reševanje ter zagotoviti, da se lahko uporablja, kadar koli je to v javnem interesu, tudi za nekatere manjše in srednje velike subjekte, ki se financirajo predvsem z vlogami in nimajo dovolj drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov.

- (3) Na podlagi Uredbe (EU) št. 806/2014 se države članice, ki so vzpostavile tesno sodelovanje med Evropsko centralno banko (ECB) in svojimi pristojnimi nacionalnimi organi, za namene navedene uredbe štejejo za sodelujoče države članice. Vendar navedena uredba ne vsebuje nobenih podrobnosti o postopku priprave na začetek tesnega sodelovanja pri nalogah, povezanih z reševanjem. Zato je primerno, da se te podrobnosti določijo.
- (4) Intenzivnost in raven podrobnosti načrtovanja reševanja, potrebnega v zvezi s podrejenimi družbami, ki niso bile opredeljene kot subjekti v postopku reševanja, se razlikujeta glede na velikost zadevnih subjektov, njihov profil tveganja, njihovo vlogo pri opravljanju kritičnih funkcij, njihova glavna poslovna področja, njihov pomen za neprekinjeno delovanje skupine po reševanju in strategijo reševanja skupine ter glede na pomen podrejene družbe v državi članici, v kateri ima sedež, vključno z njenim potencialnim sistemskim pomenom in njenim morebitnim učinkom na razpoložljiva finančna sredstva sistema jamstva za vloge v primeru prenehanja po običajnem insolvenčnem postopku. Enotni odbor za reševanje (v nadaljnjem besedilu: odbor) bi zato moral imeti možnost, da te dejavnike upošteva pri opredelitvi ukrepov, ki jih je treba sprejeti v zvezi s takimi podrejenimi družbami, in po potrebi uporabi sorazmeren pristop.

- (5) Subjekt, ki je v postopku prenehanja na podlagi nacionalnega prava, potem ko je bilo ugotovljeno, da propada ali bo verjetno propadel, in je odbor sklenil, da njegovo reševanje ni v javnem interesu, bo na koncu izstopil s trga. V takih primerih načrt za reševanje tega subjekta ni več potreben, ne glede na to, ali je pristojni organ temu subjektu že odvzel dovoljenje. Enako velja za preostali del institucije v postopku reševanja po prenosu sredstev, pravic in obveznosti v okviru strategije s prenosom. Zato je primerno določiti, da v takih primerih sprejetje načrtov reševanja ni potrebno.

- (6) Odbor se trenutno lahko odloči prepovedati nekatere razdelitve, kadar subjekt – ne glede na to, ali je subjekt v postopku reševanja ali ne – ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, kadar se obravnava skupaj z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (MREL). Vendar je treba za zagotovitev pravne varnosti in uskladitve z obstoječimi postopki za izvajanje odločitev, ki jih sprejme odbor, jasneje opredeliti vloge organov, vključenih v postopek prepovedi takih razdelitev. Zato je primerno določiti, da bi moral odbor nacionalnemu organu za reševanje naročiti, naj prepove take razdelitve, slednji pa bi moral izvajati navodila odbora. Poleg tega se lahko v nekaterih primerih zahteva, da subjekt izpolni MREL na drugačni podlagi od tiste, na kateri mora izpolnjevati zahtevo po skupnem blažilniku. To ustvarja negotovost glede pogojev, pod katerimi se izvajajo pooblastila za prepoved razdelitev, ki jih ima odbor, in izračunava maksimalni znesek za razdelitev, povezan z MREL. Zato bi bilo treba določiti, da bi moral odbor v teh primerih nacionalnim organom za reševanje naročiti, naj prepovejo nekatere razdelitve na podlagi ocenjene zahteve po skupnem blažilniku, ki izhaja iz metodologije, določene v delegiranem aktu, sprejetem na podlagi člena 45c(4) Direktive 2014/59/EU. Za zagotovitev preglednosti in pravne varnosti bi moral odbor ocenjeno zahtevo po skupnem blažilniku sporočiti subjektu, ki bi jo nato moral javno objaviti.

- (7) Direktiva 2014/59/EU in Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁶ določata pooblastila, ki jih morajo izvajati organi za reševanje, nekatera od teh pooblastil pa niso vključena v Uredbo (EU) št. 806/2014. Posledično lahko v okviru enotnega mehanizma za reševanje (EMR) nastane negotovost glede tega, kdo mora izvajati ta pooblastila in pod kakšnimi pogoji. Zato je treba določiti, kako bi morali nacionalni organi za reševanje izvajati nekatera pooblastila, določena samo v Direktivi 2014/59/EU, v zvezi s subjekti in skupinami, za katere je neposredno odgovoren odbor. Odbor bi torej moral imeti možnost, da, kadar se mu to zdi potrebno, nacionalnim organom za reševanje naroči, naj izvajajo ta pooblastila. Odbor bi moral imeti zlasti možnost, da nacionalnim organom za reševanje naroči, naj zahtevajo, da subjekt vodi podrobno evidenco finančnih pogodb, katerih je stranka, izvaja pooblastilo za mirovanje nekaterih finančnih obveznosti na podlagi člena 33a Direktive 2014/59/EU in zagotovi zaupnost notranjih informacij na podlagi člena 84b navedene direktive. Ker pa dovoljenja za zmanjšanje instrumentov kvalificiranih obveznosti, izdana na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013, ki se uporablja tudi za subjekte in obveznosti, za katere velja MREL, ne zahtevajo uporabe nacionalne zakonodaje, bi moral imeti odbor možnost, da jih izda neposredno subjektom, ne da bi moral nacionalnim organom za reševanje naročiti, naj izvajajo to pooblastilo.

⁶ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

- (8) Vloge, ki izpolnjujejo pogoje, da se štejejo za kvalificirane obveznosti, se lahko uporabijo za izpolnjevanje MREL. Glede na posebno naravo vlog ter njihov vpliv v realnem gospodarstvu in pri ohranjanju zaupanja v bančni sistem bi za njihovo vključitev v obseg obveznosti, ki se uporabljajo za izpolnjevanje MREL, vendarle morale veljati strožje zahteve, saj bi morali biti viri, primerni za MREL, v celoti uporabni za kritje izgub in prispevanje k dokapitalizaciji kreditne institucije v primeru njenega propada. Prvič, skladno z veljavnimi pravili ne bi smelo biti mogoče, da bi vloge, ki se uporabljajo za MREL, imele fizične osebe ali mikro, mala in srednja podjetja. Drugič, pojasniti bi bilo treba, da vloge, ki lastniku dajejo pravico do predčasnega povračila, ne morejo biti primerne za MREL, tudi v primerih, ko je v skladu s pogodbenimi določbami za predčasno povračilo predvideno plačilo kazni. Tretjič, da bi zagotovili preglednost in čim bolj zmanjšali tveganja neustreznega plasiranja takih vlog, bi se morale zadevne pogodbene določbe izrecno sklicevati na namero kreditne institucije, da te vloge uporabi za namen izpolnjevanja MREL, ter na dejstvo, da se te vloge ne štejejo za upravičene vloge in zato v primeru nerazpoložljivosti noben njihov del ne bo izplačan s strani sistema jamstva za vloge. Četrto, uporaba vlog v okviru MREL praviloma ne bi smela biti dovoljena, razen če je odbor predhodno odobril njihovo vključitev v vire, primerne za MREL, na podlagi ocene, da takih vlog v primeru reševanja ne bi bilo treba zaščititi pred kritjem izgub in da zaradi njih ne bi nastala bistvena ovira za rešljivost. Odbor bi moral imeti možnost, da na splošno odobri uporabo vlog za izpolnjevanje MREL za vsak subjekt v postopku reševanja brez individualne ocene posamezne vloge ter vključitev vlog za izpolnjevanje MREL omeji na fiksne zneske. Čeprav so strukturirane vloge obveznosti z vgrajenimi izvedenimi finančnimi instrumenti, se prav tako lahko štejejo za kvalificirane obveznosti kreditne institucije, če so izpolnjeni vsi drugi pogoji.

- (9) Da bi preprečili učinke izrazitega naglega padca, je za obstoječe vloge, ki se štejejo za kvalificirane obveznosti, treba uporabiti predhodna pravila. Za vloge, prejete pred ... [24 mesecev in en dan od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi], bi bilo treba opustiti nova merila primernosti. Uporaba predhodnih pravil bi se morala končati ... [36 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

- (10) Z uredbama (EU) 2019/876⁷ in (EU) 2019/877⁸ Evropskega parlamenta in Sveta ter Direktivo (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta⁹ je bil v pravo Unije uveden mednarodni „dokument o pogojih za skupno sposobnost pokrivanja izgub (TLAC) („Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet“)“, ki ga je Odbor za finančno stabilnost objavil 9. novembra 2015 (v nadaljnjem besedilu: standard TLAC), za globalne sistemsko pomembne banke, ki se v pravu Unije imenujejo globalne sistemsko pomembne institucije (GSPI). Uredba (EU) 2019/877 in Direktiva (EU) 2019/879 sta prav tako spremenili MREL iz Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014. Določbe o MREL iz Uredbe (EU) št. 806/2014 je treba uskladiti z izvajanjem standarda TLAC za GSPI v zvezi z nekaterimi obveznostmi, ki bi se lahko uporabile za izpolnitev dela MREL, ki bi ga bilo treba izpolniti s kapitalom in drugimi podrejenimi obveznostmi. Zlasti bi bilo treba obveznosti, ki so uvrščene *pari passu* nekaterim izključenim obveznostim, vključiti v kapital in podrejene kvalificirane instrumente subjektov v postopku reševanja, kadar znesek teh izključenih obveznosti v bilanci stanja subjekta v postopku reševanja ne presega 5 % zneska njegovega kapitala in kvalificiranih obveznosti in iz te vključitve ne bi smela izhajati tveganja, povezana z načelom „noben upnik ne sme biti na slabšem“.

⁷ Uredba (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjetij, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 150, 7.6.2019, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/876/oj>).

⁸ Uredba (EU) 2019/877 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 806/2014 glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo (UL L 150, 7.6.2019, str. 226, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/877/oj>).

⁹ Direktiva (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES (UL L 150, 7.6.2019, str. 296, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/879/oj>).

- (11) Pri nekaterih subjektih v postopku reševanja prednostna strategija reševanja, določena v načrtu reševanja ali načrtu reševanja skupine, temelji predvsem na prenosu poslovanja institucije v postopku reševanja na zasebnega kupca ali premostitveno institucijo. V takih primerih bi lahko zahtevali, da sistem jamstva za vloge prispeva k ukrepu za reševanje, po možnosti za zagotovitev zaščite nekaterih vlog, ki jih ne krije. Za čim manjše moralno tveganje bi bilo torej treba določiti, da MREL za subjekt v postopku reševanja ne bi smela biti pod določenimi pragovi, kadar bi načrt reševanja predvideval uporabo instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvene institucije in izstop zadevnega subjekta s trga. Kadar z uporabo pravil za kalibracijo MREL dobimo znesek, ki presega te pragove, bi moral prevladati ta višji znesek. Ti pragovi se ne bi smeli uporabljati za MREL, določeno za subjekte v postopku reševanja, katerih prednostna strategija reševanja vključuje uporabo instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov za namene dokapitalizacije zadevnega subjekta v obsegu, ki zadostuje, da se ponovno vzpostavi njegova zmožnost nadaljnjega izvajanja dejavnosti, za katere ima dovoljenje, tudi kadar prednostna strategija reševanja predvideva uporabo instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov v kombinaciji z drugimi instrumenti za reševanje, pri čemer se slednji uporabljajo dopolnilno.

- (12) Uredba (EU) št. 806/2014 ne vključuje namenskih pravil o prehodnih ureditvah in vmesnih ciljnih ravneh za izpolnjevanje MREL po letu 2024. Vendar obstajajo primeri, v katerih ne bi smeli takoj zahtevati, da subjekti izpolnijo višjo MREL, ki jo določi odbor, vključno s tistimi primeri, v katerih je zvišanje MREL posledica bistvenih sprememb subjekta, na primer zaradi združitve ali prevzemov, ali sprememb prednostne strategije reševanja. Zlasti kadar se v prednostni strategiji reševanja namesto prenehanja po običajnem insolvenčnem postopku uporabi ukrep za reševanje, subjekt morda ne bo mogel takoj v celoti izpolniti MREL, kot jo je določil odbor. Zato bi bilo treba odbor pooblastiti, da določi ustrezna prehodna obdobja za izpolnjevanje MREL. Poleg tega bi moral biti odbor pooblaščen, da za take subjekte določi zavezujoče vmesne ciljne ravni in na ta način zagotovi, da ti subjekti ustrezno kopičijo vire, primerne za MREL. Da bi se zaščitila legitimna pričakovanja, nova pravila ne bi smela vplivati na prehodna obdobja, ki jih je odbor predhodno določil na podlagi pravil, ki so se uporabljala na zadevni datum.

- (13) Na podlagi člena 4 Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013¹⁰ je ECB pristojna za izvajanje nadzorniških nalog v zvezi z zgodnjim posredovanjem. Zmanjšati je treba tveganja, ki izhajajo iz različnih načinov, na katere so bili ukrepi za zgodnje posredovanje iz Direktive 2014/59/EU preneseni v nacionalno zakonodajo, ter ECB olajšati učinkovito in dosledno izvajanje njenih pooblastil za sprejemanje ukrepov za zgodnje posredovanje. Ti ukrepi za zgodnje posredovanje so bili uvedeni, da bi pristojnim organom omogočili, da ustavijo slabšanje finančnega in gospodarskega položaja subjekta ter, kolikor je mogoče, zmanjšajo tveganje morebitnega reševanja in njegov učinek. Vendar so bili ukrepi za zgodnje posredovanje zaradi pomanjkanja gotovosti glede sprožilcev za njihovo uporabo in delnega prekrivanja z nadzorniškimi ukrepi redko uporabljeni. Določbe Direktive 2014/59/EU o ukrepih za zgodnje posredovanje bi bilo zato treba preslikati v Uredbo (EU) št. 806/2014, s čimer bi se zagotovil enoten pravni instrument, ki ga lahko ECB neposredno uporablja, pogoji za uporabo teh ukrepov za zgodnje posredovanje pa bi morali biti poenostavljeni in podrobneje opredeljeni. Za odpravo negotovosti glede pogojev in časovnega okvira za razrešitev upravljalnega organa subjekta in imenovanje začasnih upraviteljev bi bilo treba te ukrepe izrecno opredeliti kot ukrepe za zgodnje posredovanje, za njihovo uporabo pa bi morali veljati isti sprožilci. Pod določenimi pogoji je lahko postopno prenehanje dejavnosti stroškovno učinkovita rešitev, ki subjektu s šibkim poslovnim modelom olajša izstop s trga, s tem pa prepreči njegovo dolgotrajno upadanje, ki nazadnje privede do njegovega propada.

¹⁰ Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29.10.2013, str. 63, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1024/oj>).

ECB bi morala imeti pooblastilo za zgodnje posredovanje, da bi zahtevala predložitev načrta, ki bi se izvedel v primeru prostovoljnega prenehanja dejavnosti subjekta, odločitev o izvajanju takega načrta pa bi bila prepuščena zadevnemu subjektu. Zahtevati bi bilo treba, da ECB pri uporabi pooblastil za zgodnje posredovanje ustrezne ukrepe za obravnavanje specifičnega primera izbere v skladu z načelom sorazmernosti. Da bi ECB lahko upoštevala tveganja izgube ugleda ali tveganja, povezana s pranjem denarja ali informacijsko in komunikacijsko tehnologijo, bi morala pogoje za uporabo ukrepov za zgodnje posredovanje ocenjevati ne le na podlagi kvantitativnih kazalnikov, kot so kapitalske ali likvidnostne zahteve, raven finančnega vzvoda, nedonosna posojila ali koncentracija izpostavljenosti, temveč tudi na podlagi kvalitativnih sprožilcev. Postopek odločanja v zvezi z ukrepi za zgodnje posredovanje bi moral omogočati njihovo hitro preučitev in po potrebi njihovo uporabo, da bi se preprečilo nadaljnje poslabšanje položaja subjekta.

- (14) Treba je zagotoviti, da se odbor lahko pripravi na morebitno reševanje subjekta. Zato bi morala ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ odbor dovolj zgodaj obvestiti o poslabšanju položaja subjekta, odbor pa bi moral imeti potrebna pooblastila za izvajanje pripravljanih ukrepov. Pomembno je, da za omogočanje čim hitrejšega odziva odbora na poslabšanje položaja subjekta predhodna uporaba ukrepov za zgodnje posredovanje ne bi smela biti pogoj za to, da odbor uredi trženje subjekta ali zahteva informacije za posodobitev načrta reševanja in pripravo vrednotenja. Pri trženju subjekta, ki je član institucionalne sheme za zaščito vlog (IPS), bi moral odbor upoštevati ukrepe, ki bi lahko bili v okviru IPS sprejeti pred reševanjem, da bi se preprečilo pomembno tveganje, da bo subjekt propadel ali da bo verjetno propadel. Za zagotovitev doslednega, usklajenega, učinkovitega in pravočasnega odziva na poslabšanje položaja subjekta ter za ustrezno pripravo na morebitno reševanje je treba okrepiti sodelovanje in usklajevanje med ECB, pristojnimi nacionalnimi organi in odborom. Takoj ko subjekt izpolni pogoje za uporabo ukrepov za zgodnje posredovanje, bi morali ECB, pristojni nacionalni organi in odbor okrepiti izmenjavo informacij, vključno z začasnimi informacijami, ter skupaj spremljati položaj subjekta.

- (15) Zagotoviti je treba pravočasno ukrepanje in zgodnje usklajevanje med odborom in ECB ali zadevnim pristojnim nacionalnim organom v zvezi z manj pomembnimi čezmejnimi skupinami, medtem ko subjekt še vedno deluje, vendar obstaja pomembno tveganje, da bi lahko propadel. Zato bi morala ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ o takem tveganju čim prej uradno obvestiti odbor. To uradno obvestilo bi moralo vsebovati razloge za oceno ECB ali zadevnega pristojnega nacionalnega organa in neizčrpen pregled alternativnih ukrepov zasebnega sektorja, nadzorniških ukrepov ali ukrepov za zgodnje posredovanje, ki so na voljo za preprečitev propada subjekta v razumnem časovnem okviru. Tako zgodnje uradno obveščanje ne vpliva na morebitne alternativne ukrepe zasebnega sektorja, vključno z ukrepi v okviru IPS, ki bi preprečili propad ali verjetni propad subjekta v razumnem časovnem okviru, niti ne posega v postopke za ugotavljanje, ali so izpolnjeni pogoji za reševanje. Predhodno uradno obvestilo ECB ali zadevnega pristojnega nacionalnega organa odboru o pomembnem tveganju, da subjekt propada ali bo verjetno propadel, ali iztek določenega roka za izvedbo ukrepov, s katerimi naj bi obravnavali to pomembno tveganje, ne bi smel biti pogoj za naknadno ugotovitev, da subjekt propada ali bo verjetno propadel, niti sicer nujno pomeniti takšne ugotovitve. Poleg tega mora odbor, če se pozneje oceni, da subjekt propada ali bo verjetno propadel, in če ni alternativnih rešitev za preprečitev takega propada v razumnem časovnem okviru, sprejeti odločitev o tem, ali bo sprejel ukrep za reševanje. V takem primeru je lahko pravočasnost odločitve, da se za subjekt uporabi ukrep za reševanje, bistvenega pomena za uspešno izvajanje strategije reševanja, zlasti ker lahko zgodnje posredovanje v subjektu prispeva k zagotavljanju zadostnih ravni sposobnosti pokrivanja izgub in likvidnosti za izvajanje te strategije. Zato je primerno, da se odboru omogoči, da v tesnem sodelovanju z ECB ali zadevnim pristojnim nacionalnim organom oceni, kaj je razumen časovni okvir za izvedbo alternativnih ukrepov za preprečitev propada subjekta. Za zagotovitev pravočasnega izida in da bi se odbor lahko ustrezno pripravil na morebitno reševanje subjekta, bi se morala odbor in ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ redno sestajati, odbor pa bi se moral o pogostosti teh sestankov odločiti ob upoštevanju okoliščin primera.

- (16) Da bi zajeli pomembne kršitve bonitetnih zahtev, je treba podrobneje določiti pogoje za ugotavljanje, ali nadrejene družbe, vključno s holdingi, propadajo ali bodo verjetno propadle. Kršitev teh zahtev s strani nadrejene družbe bi morala biti pomembna, kadar sta vrsta in obseg take kršitve primerljiva s kršitvijo, ki bi, če bi jo storila kreditna institucija, upravičila odvzem dovoljenja s strani pristojnega organa v skladu s členom 18 Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹¹.

¹¹ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES ter razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

- (17) Okvir za reševanje naj bi se lahko uporabljal za kateri koli subjekt, ne glede na njegovo velikost in poslovni model, če instrumenti, ki so na voljo po nacionalnem pravu, niso ustrezni za obvladovanje njegovega propada. Vendar je treba nekatere cilje okvira podrobneje opredeliti, da se poveča usklajenost in spodbudi konvergenca. Z zagotovitvijo kontinuitete kritičnih funkcij, ki je eden od ciljev reševanja, naj bi zaščitili finančno stabilnost in realno gospodarstvo. Zato je treba zagotoviti, da se opravljanje kritičnih funkcij ne preneha. Zlasti je treba pojasniti, da lahko odbor glede na posebne okoliščine sklene, da se nekatere funkcije subjekta štejejo za kritične, tudi če bi njihovo prenehanje povzročilo motnje finančne stabilnosti ali storitev, ki so ključne za realno gospodarstvo le na regionalni ravni. Odbor mora v zvezi s prejemanjem vlog ustrezno pozornost nameniti tveganju izgube zaupanja vlagateljev, ki so imetniki vlog, ki niso zajete v Direktivi 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹². Javna sredstva bi bilo treba zaščititi tako, da se čim bolj zmanjša odvisnost od izredne javnofinančne pomoči, zlasti kadar se ta zagotavlja iz proračuna države članice. Zaščititi je treba tudi vlagatelje, ki so zajeti v Direktivi 2014/49/EU, vlagatelje, ki so zajeti v Direktivi 97/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹³, ter kapital in sredstva strank.

¹² Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (UL L 173, 12.6.2014, str. 149, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/49/oj>).

¹³ Direktiva 97/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. marca 1997 o odškodninskih shemah za vlagatelje (UL L 84, 26.3.1997, str. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1997/9/oj>).

- (18) V fazi načrtovanja reševanja bi moral odbor pri odločanju, ali naj se subjekt nameni za reševanje, dejstvo, da zanj veljajo poenostavljene obveze, na splošno razumeti kot kazalnik, da njegovo reševanje v primeru propada ne bi bilo v javnem interesu. Nasprotno pa bi lahko dejstvo, da za subjekt ne veljajo poenostavljene obveze, nakazovalo, da bi bilo njegovo reševanje v primeru propada v javnem interesu.
- (19) Prenehanje subjekta po običajnem insolvenčnem postopku bi lahko v nekaterih primerih ogrozilo finančno stabilnost in prekinilo opravljanje kritičnih funkcij. To bi se recimo lahko zgodilo, kadar bi zaradi insolventnosti verjetno nastale izgube na pomembnem deležu vlog ali znatne težave pri neprekinjenem dostopanju do vlog in kadar bi lahko te izgube ali težave po mnenju odbora znatno vplivale na opravljanje kritičnih funkcij, finančno stabilnost preko širjenja negativnih vplivov ali realno gospodarstvo. V takih primerih je zelo verjetno, da bi bilo v javnem interesu, da se subjekt vključi v postopek reševanja, ne pa da se zagotovi njegovo prenehanje po običajnem insolvenčnem postopku. Ocena, ali je reševanje subjekta v javnem interesu, bi morala v največji možni meri odražati tudi razliko med financiranjem, zagotovljenim prek varnostnih mrež, ki jih financira sektor, tj. shem za financiranje reševanja ali sistemov jamstva za vloge, na eni strani in financiranjem, ki ga države članice zagotovijo iz davkoplačevalskega denarja, na drugi strani. Tako financiranje, ki ga zagotovijo države članice, pomeni večjo nevarnost moralnega tveganja in manjšo spodbudo za tržno disciplino. Zato bi moral odbor pri ocenjevanju cilja, da se čim bolj zmanjša odvisnost od izredne javnofinančne pomoči, prednost dajati financiranju iz enotnega sklada za reševanje (v nadaljnjem besedilu: sklad) ali sistemov jamstva za vloge, ne pa financiranju z enakim zneskom sredstev iz proračuna držav članic.

- (20) Pri izvajanju ocene javnega interesa bi odbor moral oceniti, ali bi bil s prenehanjem propadajočega subjekta po običajnem insolvenčnem postopku ogrožen kateri od ciljev reševanja. Ne bi smelo šteti, da je ukrep za reševanje potreben zaradi javnega interesa, če prenehanje propadajočega subjekta po običajnem insolvenčnem postopku ne ogroža nobenega od ciljev reševanja. Če je po oceni odbora v primeru prenehanja po običajnem insolvenčnem postopku ogrožen vsaj en cilj reševanja, bi moral biti rezultat ocene javnega interesa negativen samo, če bi bili s prenehanjem propadajočega subjekta po običajnem insolvenčnem postopku cilji reševanja doseženi ne le v enakem obsegu kot z reševanjem, temveč učinkoviteje.
- (21) Glede na izkušnje, pridobljene pri izvajanju Uredbe (EU) št. 806/2014 ter direktiv 2014/49/EU in 2014/59/EU, je treba podrobneje opredeliti pogoje, pod katerimi se lahko izjemoma odobrijo previdnostni ukrepi, ki se štejejo za izredno javnofinančno pomoč. Zagotoviti bi bilo treba, da se previdnostni ukrepi sprejmejo dovolj zgodaj. Poleg tega se lahko ukrepi za zagotavljanje pomoči za oslabljena sredstva, vključno z nosilci upravljanja sredstev ali shemami jamstva za sredstva, izkažejo za uspešne in učinkovite pri odpravljanju vzrokov za morebitne finančne težave, s katerimi se soočajo subjekti, ter preprečevanju njihovega propada, zato bi lahko predstavljali ustrezne previdnostne ukrepe. Zato bi bilo treba določiti, da so lahko previdnostni ukrepi v obliki ukrepov za oslabljena sredstva.

(22) Da bi ohranili tržno disciplino, zaščitili javna sredstva in preprečili izkrivljanje konkurence, bi morali previdnostni ukrepi ostati izjema in se uporabljati le za obravnavanje resnih motenj na trgu in za ohranjanje finančne stabilnosti, zlasti v primeru sistemske krize. Poleg tega se previdnostni ukrepi ne bi smeli uporabljati za obravnavanje nastalih ali verjetnih izgub. Najzanesljivejši instrument za količinsko opredelitev nastalih ali verjetnih izgub je pregled kakovosti sredstev, ki ga opravijo ECB, Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ) (EBA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁴, ali pristojni nacionalni organi. ECB in pristojni nacionalni organi bi morali tak pregled ali po potrebi inšpekcijske preglede na kraju samem uporabiti za količinsko opredelitev nastalih ali verjetnih izgub, kadar se lahko tak pregled ali taki inšpekcijski pregledi izvedejo v razumnem časovnem okviru. Kadar to ni mogoče, bi morali ECB in pristojni nacionalni organi, po potrebi na podlagi bilance stanja subjekta – pod pogojem, da je ta skladna z veljavnimi računovodskimi pravili in standardi, kot jih potrdi neodvisni zunanji revizor –, čim bolj zanesljivo količinsko opredeliti nastale ali verjetne izgube, kolikor dopuščajo trenutne okoliščine.

¹⁴ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

Ocena, ali je subjekt solventen, za namene podpornih ukrepov v obliki preventivne dokapitalizacije in državnih jamstev za novoizdane obveznosti, bi morala temeljiti na oceni, usmerjeni v prihodnost, o tem, ali lahko subjekt izpolnjuje kapitalske zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 ali Uredbe (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁵ ter dodatno kapitalsko zahtevo iz Direktive 2013/36/EU ali Direktive (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁶.

¹⁵ Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2033/oj>).

¹⁶ Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2034/oj>).

- (23) Cilj preventivne dokapitalizacije je podpreti subjekte, sposobne uspešnega poslovanja, za katere je bilo ugotovljeno, da bodo v bližnji prihodnosti verjetno naleteli na začasne težave, in preprečiti, da bi se njihov položaj še poslabšal. Da se javne subvencije ne bi dodeljevale podjetjem, ki so že nedobičkonosna, se previdnostni ukrepi v obliki pridobitve kapitalskih instrumentov ali drugih kapitalskih instrumentov ali ukrepov za oslABLJENA sredstva ne bi smeli odobriti v znesku, ki presega znesek, potreben za kritje kapitalskih primanjkljajev, določenih v neugodnem scenariju stresnega testa ali enakovrednega preizkusa. Za zagotovitev, da se javno financiranje na koncu preneha, bi morali biti tudi ti previdnostni ukrepi časovno omejeni in vsebovati jase časovni okvir za prenehanje (v nadaljnjem besedilu: strategija za izstop iz podpornega ukrepa). Stalni instrumenti, vključno z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom, bi se morali uporabljati le v izjemnih okoliščinah, zanje pa bi morale veljati nekatere količinske omejitve, saj zaradi svoje narave niso primerni za izpolnjevanje pogoja, da so začasni. ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ bi moral od subjektov, ki ne izpolnjujejo pogojev strategije za izstop iz podpornega ukrepa, zahtevati enkraten načrt popravnih ukrepov. Za zagotovitev, da subjekti, za katere se izkaže, da niso sposobni uspešnega poslovanja, izstopijo s trga, bi moral zadevni organ ugotoviti, ali subjekt propada ali bo verjetno propadel, kadar ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ ni zadovoljen z načrtom popravnih ukrepov ali kadar subjekt ne izpolnjuje načrta popravnih ukrepov.

- (24) Previdnostni ukrepi bi morali biti omejeni na znesek, ki bi ga subjekt potreboval za ohranitev solventnosti v primeru neugodnega scenarija stresnega testa ali enakovrednega preizkusa. V primeru previdnostnih ukrepov v obliki ukrepov za oslabljena sredstva bi moral imeti subjekt prejemnik možnost, da dodeljeni znesek uporabi za kritje izgub iz prenesenih sredstev ali v kombinaciji s pridobitvijo kapitalskih instrumentov, če skupni znesek ugotovljenega primanjkljaja ni presežen. Zagotoviti je treba tudi, da so previdnostni ukrepi v obliki ukrepov za oslabljena sredstva skladni z obstoječimi pravili o državni pomoči in dobrimi praksami, da se z njimi ponovno vzpostavi dolgoročna sposobnost uspešnega poslovanja subjekta, da je državna pomoč omejena na najmanjšo potrebno in da se prepreči izkrivljanje konkurence. Zato bi morali zadevni organi v primeru previdnostnih ukrepov v obliki ukrepov za oslabljena sredstva upoštevati posebne smernice, vključno z načrtom Komisije za ustanovitev nacionalnih družb za upravljanje in sporočilom Komisije z dne 16. decembra 2020 o reševanju vprašanja nedonosnih posojil po pandemiji COVID-19. Za previdnostne ukrepe v obliki ukrepov za oslabljena sredstva bi moral vedno veljati prevladujoči pogoj, da so začasni. Pričakuje se, da bodo javna jamstva, odobrena za določeno obdobje v zvezi z oslabljenimi sredstvi zadevnega subjekta, zagotovila boljše izpolnjevanje takega pogoja kot pa prenosi takih sredstev na javno podprt subjekt.

- (25) Pomembno je zagotoviti, da odbor hitro in pravočasno sprejme ukrep za reševanje, kadar tak ukrep vključuje dodelitev državne pomoči ali pomoči iz sklada. Zato je treba odboru omogočiti, da zadevno shemo za reševanje sprejme, preden Komisija oceni, ali je taka pomoč združljiva z notranjim trgov. Vendar bi morale za zagotovitev dobrega delovanja notranjega trga v takem primeru sheme za reševanje, ki vključujejo dodelitev državne pomoči ali pomoči iz sklada, na koncu še vedno biti pogojene z odobritvijo take pomoči s strani Komisije. Da bi Komisija lahko čim prej ocenila, ali je pomoč iz sklada združljiva z notranjim trgov, in da bi se zagotovil nemoten pretok informacij, bi morala odbor in Komisija nemudoma izmenjati vse potrebne informacije v zvezi z morebitno uporabo pomoči iz sklada. Določiti bi bilo treba posebna pravila o tem, kdaj in katere informacije bi odbor moral predložiti Komisiji, da bi ta lahko tudi s pomočjo teh informacij ocenila združljivost pomoči iz sklada.
- (26) Postopek, ki ureja začetek reševanja, in postopek, ki ureja odločitev o uporabi pooblastil za odpis in konverzijo, sta podobna. Zato je primerno uskladiti zadevne naloge odbora in ECB ali pristojnega nacionalnega organa, ko na eni strani ocenjujeta, ali so izpolnjeni pogoji za uporabo pooblastil za odpis in konverzijo, oziroma ko na drugi strani ocenjujeta pogoje za sprejetje sheme za reševanje.

- (27) Lahko se zgodi, da se, medtem ko se ukrep za reševanje uporabi za subjekt v postopku reševanja, ki je del skupine v postopku reševanja, za drug subjekt iste skupine uporabijo pooblastila za odpis in konverzijo. Soodvisnosti med takimi subjekti, vključno z obstojem konsolidiranih kapitalskih zahtev, ki jih je treba ponovno izpolniti, in potrebo po aktiviranju mehanizmov za prenašanje izgub navzgor in kapitala navzdol v skupini, lahko otežijo ocenjevanje potreb po kritju izgub in dokapitalizaciji za vsak subjekt posebej ter s tem določitev potrebnih zneskov, ki jih je treba odpisati in pretvoriti za vsak subjekt. Zato bi bilo treba določiti postopek, po katerem bi moral odbor take soodvisnosti upoštevati pri uporabi pooblastila za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v teh primerih. V ta namen, kadar en subjekt izpolnjuje pogoje za uporabo pooblastil za odpis in konverzijo, drug subjekt v isti skupini pa hkrati izpolnjuje pogoje za reševanje, bi moral odbor sprejeti enotno shemo za reševanje, ki bi zajemala oba subjekta.
- (28) Za povečanje pravne varnosti in glede na morebiten pomen obveznosti, ki izhajajo iz prihodnjih negotovih dogodkov, vključno z izidom sodnega postopka, ki v času reševanja še ni zaključen, je treba določiti obravnavo teh obveznosti za namene uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov. Odbor bi moral razlikovati med obveznostmi, ki temeljijo na sedanjih obvezah, izhajajočih iz preteklih dogodkov, in ki bodo povzročile izgubo, vendar je njihov čas zapadlosti ali znesek negotov, in obveznostmi, ki bi lahko nastale v prihodnosti, vendar ne bi povzročile izgube, ali ki bi lahko v prihodnosti nastale le, če bi nastopil negotov dogodek.

- (29) Prav tako bi bilo treba določiti, da se obveznosti z negotovim časom zapadlosti ali zneskom, kadar temeljijo na sedanjih obvezah, izhajajočih iz preteklih dogodkov in ki bodo povzročile izgubo, obravnavajo enako kot druge obveznosti. Za take obveznosti bi moralo biti mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, razen če izpolnjujejo eno od posebnih meril za izključitev iz področja uporabe tega instrumenta. Glede na njihovo morebitno pomembnost pri reševanju in zaradi jamčenja gotovosti pri uporabi instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov bi bilo treba določiti, da so del obveznosti, za katere je mogoče uporabiti ta instrument, in da se zato zanje lahko uporablja ta instrument. Za zagotovitev, da se instrument za reševanje s sredstvi upnikov učinkovito uporabi za obveznosti z negotovim časom zapadlosti ali zneskom, bi moral biti odbor pooblaščen, da glavnico, dolgovano v zvezi s takimi obveznostmi, zmanjša, tudi na nič, in te obveznosti konvertira v delnice ali druge lastniške instrumente. Vendar lahko zmanjšanje ali konverzija začne učinkovati le, če in ko se obveznost z negotovim časom zapadlosti ali zneskom dokončno določi v smislu časa zapadlosti in zneska.

- (30) Zagotoviti je treba, da obveznost, ki bi lahko nastala v prihodnosti zaradi negotovega dogodka, ali obveznost z negotovim časom zapadlosti ali zneskom, temelječa na sedanji obvezi, v času reševanja ne zmanjša učinkovitosti strategije reševanja in zlasti instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov. Za doseg tega cilja bi moral cenilec pri vrednotenju za namene reševanja oceniti take obveznosti in po svojih najboljših sposobnostih količinsko opredeliti njihovo potencialno vrednost. Za zagotovitev, da lahko subjekt po postopku reševanja ustrezno dolgo ohrani zadostno zaupanje trga, bi moral cenilec to potencialno vrednost upoštevati pri določitvi zneska, v višini katerega je treba odpisati ali konvertirati obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, da se ponovno vzpostavijo kapitalski količniki institucije v postopku reševanja. Zlasti bi moral odbor svoja pooblastila za konverzijo uporabiti za obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, v obsegu, ki je potreben za zagotovitev, da dokapitalizacija institucije v postopku reševanja zadostuje za kritje morebitnih izgub, ki bi jih lahko povzročila obveznost, ki bi lahko nastala v prihodnosti zaradi negotovega dogodka ali ki temelji na sedanji obvezi, a je njen čas zapadlosti ali znesek negotov. Odbor bi moral pri ocenjevanju zneska, ki ga je treba odpisati ali konvertirati, skrbno upoštevati učinek potencialne izgube na institucijo v postopku reševanja na podlagi več dejavnikov, vključno z verjetnostjo, da se bo dogodek uresničil, časovnim okvirom za njegovo uresničitev in zneskom obveznosti.

- (31) V nekaterih okoliščinah lahko odbor po tem, ko sklad zagotovi prispevek v višini največ 5 % celotnih obveznosti subjekta, vključno s kapitalom, uporabi dodatne vire financiranja za nadaljnjo podporo svojemu ukrepu za reševanje. Jasneje bi bilo treba določiti, v katerih okoliščinah bi lahko sklad zagotovil dodatno podporo, kadar so bile v celoti odpisane ali konvertirane vse obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, pri čemer te obveznosti niso upravičene vloge, imajo nižjo prednostno razvrstitev kot nekrute vloge fizičnih oseb ter mikro, malih in srednjih podjetij in niso diskrecijsko izključene iz reševanja s sredstvi upnikov.

- (32) Uspešnost reševanja je odvisna od pravočasnega dostopa odbora do ustreznih informacij subjektov, ki spadajo v pristojnost odbora, ter javnih institucij in organov. V tem okviru bi odbor moral imeti možnost dostopati do informacij, ki so ECB na voljo kot nadzorniku v okviru Uredbe (EU) št. 1024/2013, in do statističnih informacij, ki jih je ECB zbrala kot centralna banka. Na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 2533/98¹⁷ bi moral odbor zagotoviti fizično in logično varstvo zaupnih statističnih informacij ter od ECB zahtevati dovoljenje za nadaljnji prenos, ki bi lahko bil potreben za izvajanje njegovih nalog. Ker je lahko za izvedbo ocene javnega interesa potrebno in sorazmerno, da se zagotovijo informacije, ki zadevajo skupno število strank, za katere je subjekt edini ali glavni bančni partner, in ki jih hranijo centralizirani avtomatizirani mehanizmi, vzpostavljeni na podlagi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁸, bi moral imeti odbor možnost, da te informacije prejme za vsak primer posebej.

¹⁷ Uredba Sveta (ES) št. 2533/98 z dne 23. novembra 1998 o zbiranju statističnih informacij s strani Evropske centralne banke (UL L 318, 27.11.1998, str. 8, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1998/2533/oj>).

¹⁸ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

Določiti bi bilo treba tudi točen časovni okvir posrednega dostopa odbora do informacij. Poleg tega, kadar so informacije, ki jih odbor potrebuje za opravljanje svojih nalog, na voljo javni instituciji ali organu, ki mora sodelovati z odborom, bi morala taka institucija ali organ te informacije zagotoviti odboru na njegovo zahtevo. Če takrat informacije ne glede na razlog niso na voljo, bi odbor moral imeti možnost, da te informacije od fizične ali pravne osebe, ki jih ima, pridobi prek nacionalnih organov za reševanje ali neposredno, potem ko je o tem obvestil navedene nacionalne organe za reševanje. Odbor bi moral imeti tudi možnost, da določi, po kakšnem postopku in v kakšni obliki bi od subjektov moral prejemati informacije, za zagotovitev, da so to informacije, ki najbolj ustrezajo njegovim potrebam, tudi v zvezi z virtualnimi podatkovnimi sobami. Poleg tega, da bi zagotovili najširše možno sodelovanje z vsemi javnimi institucijami in organi, ki bi lahko hranili podatke, pomembne za odbor in potrebne za opravljanje naj prenesenih nalog, ter se izognili podvajanju zahtev, bi morali biti med javnimi institucijami in organi, s katerimi bi odbor moral imeti možnost sodelovati, preverjati razpoložljivost informacij in izmenjevati informacije, tudi članice Evropskega sistema centralnih bank, ustrezni sistemi jamstva za vloge, Evropski odbor za sistemska tveganja, evropski nadzorni organi in evropski mehanizem za stabilnost. In končno, za zagotovitev pravočasnega posredovanja finančnih ureditev, po potrebi sklenjenih za sklad, bi odbor o tem Komisijo in ECB moral obvestiti takoj, ko meni, da bi bilo morda treba aktivirati takšne finančne ureditve ter Komisiji in ECB zagotoviti vse informacije, potrebne za opravljanje njunih nalog v zvezi s takšnimi finančnimi ureditvami.

- (33) Člen 86(1) Direktive 2014/59/EU določa, da se običajni insolvenčni postopki v zvezi s subjekti, ki spadajo v področje uporabe te direktive, ne morejo začeti brez pobude organa za reševanje in da se lahko odločitev, s katero se za subjekt uvedejo običajni insolvenčni postopki, sprejme le s soglasjem organa za reševanje. Ta določba se ne odraža v Uredbi (EU) št. 806/2014. V skladu z delitvijo nalog, določeno v Uredbi (EU) št. 806/2014, bi se morali nacionalni organi za reševanje z odborom posvetovati, preden ukrepajo v skladu s členom 86(1) Direktive 2014/59/EU v zvezi s subjekti, ki so pod neposredno odgovornostjo odbora.
- (34) Merila za izbor za mesto podpredsednika odbora so enaka merilom za izbor predsednika in drugih polnopravnih članov odbora. Zato je primerno, da se podpredsedniku odbora zagotovijo enake glasovalne pravice, kot jih imajo predsednik in polnopravni člani odbora.
- (35) Da bi lahko odbor na plenarni seji predhodno ocenil predhodni osnutek proračuna, še preden bi predsednik predstavil končni osnutek, bi bilo treba podaljšati obdobje, v katerem lahko predsednik predloži začetni predlog letnega proračuna odbora.
- (36) Za nadaljnjo krepitev sodelovanja v okviru EMR med odborom in nacionalnimi organi za reševanje bi se moral odbor na izvršni seji z odborom na plenarni seji posvetovati o smernicah, splošnih navodilih in vseh drugih instrumentih splošne uporabe v okviru EMR, ki določajo, kako naj bi odbor izvajal Uredbo (EU) št. 806/2014.

- (37) Postopek za izvajanje posvetovanj v zvezi s smernicami, splošnimi navodili in vsemi drugimi instrumenti splošne uporabe v okviru EMR, bi bilo treba razumeti ob upoštevanju obstoječih postopkov za izvajanje posvetovanj v skladu z okvirom iz člena 31(1) Uredbe (EU) št. 806/2014. Kadar ta okvir že določa posebne ureditve v zvezi s smernicami in splošnimi navodili, bi se morali ti obstoječi postopki po potrebi uporabljati poleg novega postopka posvetovanja.
- (38) Po začetnem obdobju za kopičenje finančnih sredstev sklada, določenem v Uredbi (EU) št. 806/2014, se lahko njegova razpoložljiva finančna sredstva nekoliko znižajo pod ciljno raven, zlasti zaradi povečanja kritih vlog. Torej bo znesek predhodnih prispevkov, ki se bodo verjetno zahtevali v teh okoliščinah, najbrž majhen. Zato je mogoče, da znesek takih predhodnih prispevkov v nekaterih letih ne bo več sorazmeren s stroški pobiranja teh prispevkov. Odbor bi zato moral imeti možnost, da pobiranje predhodnih prispevkov odloži za največ tri leta, dokler znesek, ki ga je treba pobrati, ne doseže zneska, ki je sorazmeren s stroški postopka pobiranja, pod pogojem, da tak odlog bistveno ne vpliva na zmožnost odbora, da uporabi sklad.

- (39) Nepreklicne zaveze za plačilo so ena od sestavin razpoložljivih finančnih sredstev sklada. Zato je treba določiti okoliščine, v katerih je mogoče pozvati k izpolnitvi teh zavez za plačilo. Če za subjekt po odločitvi, da se odpove dovoljenju, preneha veljati obveznost plačevanja prispevkov v sklad, bi morala biti nepreklicna zaveza za plačilo razveljavljena. Za zagotovitev, da zaradi razveljavitve nepreklicne zaveze za plačilo razpoložljiva finančna sredstva v skladu ne bi padla pod raven, ki je po mnenju odbora ustrezna, bi moral biti odbor pooblaščen, da določi prispevek, ki bi ga moral zadevni subjekt vplačati. Odbor bi moral pri svoji odločitvi ustrezno upoštevati potrebo po ohranitvi enakih konkurenčnih pogojev za vse sodelujoče subjekte, vključno s subjektom, ki ne spada več v področje uporabe člena 2 Uredbe (EU) št. 806/2014. Odbor navede podrobne razloge za to svojo odločitev, ki jo mora skupaj z utemeljitvijo objaviti v svojem letnem poročilu. Poleg tega bi moral odbor za zagotovitev večje preglednosti in gotovosti v zvezi z deležem nepreklicnih zavez za plačilo v skupnem znesku predhodnih prispevkov, ki jih je treba zbrati, tak delež določiti vsako leto ob upoštevanju veljavnih omejitev. ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ bi moral zagotoviti, da se ublaži vsakršen prociklični učinek nepreklicnih zavez za plačilo, odvisno od njihove računovodske obravnave.

- (40) Najvišji letni znesek izrednih naknadnih prispevkov v sklad, ki se lahko zahtevajo, je trenutno omejen na trikratni znesek predhodnih prispevkov. Po začetnem obdobju za kopičenje finančnih sredstev, določenem v Uredbi (EU) št. 806/2014, bodo taki predhodni prispevki v okoliščinah, ki niso povezane z uporabo sklada, odvisni le od sprememb ravni kritih vlog in bodo zato verjetno postali majhni. Torej bi lahko določitev najvišjega zneska izrednih naknadnih prispevkov na podlagi predhodnih prispevkov imela za posledico drastično omejitev možnosti, da sklad zbere naknadne prispevke, s čimer bi se zmanjšala njegova zmožnost ukrepanja. Da bi se temu izognili, bi bilo treba določiti drugačno omejitev, najvišji znesek izrednih naknadnih prispevkov, ki se lahko zahtevajo, pa bi moral znašati tri osmine ciljne ravni sklada.
- (41) V primeru reševanja bi bilo treba ohraniti tudi ustrezno povezavo med plačilom in uspešnostjo, zlasti kadar je verjetno, da bodo izgube prenesene na sklad. V takih primerih bi bilo treba vse variabilne prejemke članov upravljalnega organa in višjega vodstva institucije v postopku reševanja, ki niso bili izplačani ali niso dospeli v plačilo, preklicati. Razen če član upravljalnega organa ali višjega vodstva dokaže, da ni bil udeležen v ravnanju, zaradi katerega je institucija v postopku reševanja propadla ali ki je prispevalo k njenemu propadu, ali da ni bil odgovoren za tako ravnanje, bi bilo treba variabilne prejemke, ki so dospeli v plačilo ali bili izplačani v 24 mesecih pred odločitvijo o sprejetju ukrepa za reševanje, vrniti ali poplačati.

- (42) Sklad se lahko uporabi za podporo uporabi instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvene institucije, pri čemer se niz sredstev, pravic in obveznosti institucije v postopku reševanja prenese na prejemnika. V takem primeru ima lahko odbor terjatev do preostalega dela subjekta pri njegovem poznejšem prenehanju po običajnem insolvenčnem postopku. To se lahko zgodi, kadar se sklad uporabi v povezavi z izgubami, ki bi jih sicer nosili upniki, tudi v obliki jamstev za sredstva in obveznosti ali kritja razlike med prenesenimi sredstvi in obveznostmi. Za zagotovitev, da delničarji in upniki, ki ostanejo v preostalem delu subjekta, dejansko pokrijejo izgube institucije v postopku reševanja, in da se izboljšajo možnosti za izplačila odbora v primeru insolventnosti, bi morale biti te terjatve odbora do preostalega dela subjekta in terjatve, ki izhajajo iz razumnih, ustrezno nastalih stroškov odbora, v primeru insolventnosti razvrščene enako prednostno kot terjatve nacionalnih shem za financiranje reševanja v vsaki sodelujoči državi članici, ki bi morale biti prednostno razvrščene višje od vlog in sistemov jamstva za vloge. Ker naj bi bilo nadomestilo, ki se iz sklada izplača delničarjem in upnikom zaradi kršitev načela „noben upnik ne sme biti na slabšem“, kompenzacija za posledice ukrepa za reševanje, to nadomestilo ne bi smelo povzročiti terjatev odbora.

- (43) Da bi zagotovili zadostno prožnost in sistemom jamstva za vloge olajšali posredovanje v podporo uporabi instrumentov za reševanje, kadar ti privedejo do izstopa institucije v postopku reševanja s trga, bi bilo treba opredeliti nekatere vidike, ki zadevajo uporabo sistemov jamstva za vloge pri reševanju. Zlasti je treba določiti, da se lahko sredstva sistema jamstva za vloge v nekaterih primerih in pod jasnimi pogoji uporabljajo za podporo transakcijam prenosa, ki vključujejo vloge, med drugim upravičene vloge nad ravno kritja, ki jo zagotavlja zadevni sistem jamstva za vloge, in tudi neupravičene vloge, vključene v splošno prednostno obravnavo vlagateljev. Prispevek sistema jamstva za vloge bi moral biti namenjen kritju pomanjkljive vrednosti sredstev, prenesenih na kupca ali premostitveno institucijo, glede na vrednost prenesenih vlog. Kadar kupec v sklopu transakcije zahteva prispevek za zagotovitev svoje kapitalske nevtralnosti in nadaljnje izpolnjevanje zadevnih kapitalskih zahtev, bi za ta namen moral prispevati tudi sistem jamstva za vloge. Podpora, ki jo sistem jamstva za vloge zagotavlja pri ukrepih za reševanje, bi morala biti v obliki denarnih sredstev ali v drugih oblikah, kot so jamstva ali dogovori o delitvi izgub, ki lahko čim bolj zmanjšajo učinek podpore na razpoložljiva finančna sredstva tega sistema jamstva za vloge, hkrati pa omogočajo, da prispevek sistema jamstva za vloge izpolni svoje namene.

- (44) Za prispevek sistema jamstva za vloge pri reševanju bi morale veljati določene omejitve. Prvič, skupni znesek prispevka sistema jamstva za vloge v katerem koli primeru reševanja ne bi smel presegati zneska kritih vlog pri zadevni kreditni instituciji. Drugič, zagotoviti bi bilo treba, da nobeno posredovanje sistema jamstva za vloge pri ukrepu za reševanje, ki za namene dokapitalizacije institucije v postopku reševanja in za namene nadaljevanja njenih dejavnosti temelji predvsem na instrumentu za reševanje s sredstvi upnikov, ne presega izgube, ki bi jo v primeru insolventnosti kril sistem jamstva za vloge, če bi izplačal krite vlagatelje in prevzel njihove terjatve do sredstev institucije. Tretjič, kadar se sistem jamstva za vloge uporablja v podporo ukrepu za reševanje, pri katerem se predvsem prenese poslovanje na kupca ali premostitveno institucijo, znesek prispevka sistema jamstva za vloge ne bi smel presegati 62,5 % njegove ciljne ravni, razen če se imenovani organ na podlagi Direktive 2014/49/EU odloči, da te omejitve ne bo uporabil, da bi preprečil negativne učinke na finančno stabilnost ali ohranil dostop vlagateljev do njihovih vlog. Četrto, znesek prispevka sistema jamstva za vloge ne bi smel presegati razlike med prenesenimi sredstvi ter prenesenimi vlogami in obveznostmi z enako ali višjo prednostno razvrstitvijo v primeru insolventnosti kot te vloge. S tem bi bilo zagotovljeno, da se prispevek sistema jamstva za vloge uporabi le za namen preprečevanja prenašanja izgub na vlagatelje, kadar je to primerno, in ne za zaščito upnikov, ki so v primeru insolventnosti prednostno razvrščeni nižje od vlog. Vendar lahko prispevek po potrebi vključuje tudi znesek, potreben za zagotovitev kapitalske nevtralnosti subjekta prejemnika.

- (45) Določiti bi bilo treba, da bi lahko sistem jamstva za vloge k prenosu obveznosti, ki niso krite vloge, v okviru reševanja prispeval le, če odbor za vsak primer posebej ugotovi, da za vloge, ki so vključene v splošno prednostno obravnavo vlagateljev in niso krite vloge, ni mogoče uporabiti instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov niti jih pustiti v preostalem delu institucije v postopku reševanja, ki bo prenehal, in le če pogoji za uporabo sklada niso izpolnjeni s prispevki delničarjev in upnikov. Odbor bi zlasti moral imeti možnost, da ne razporedi izgub med te vloge, kadar je izključitev nujno potrebna in sorazmerna za ohranitev kontinuitete kritičnih funkcij in glavnih poslovnih področij ali če je to potrebno zaradi preprečevanja tako obsežnega širjenja negativnih vplivov kot tudi finančne nestabilnosti, ki bi lahko povzročila resne motnje v gospodarstvu Unije ali države članice. Isti razlogi bi morali veljati tudi takrat, ko se druge obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov in ki imajo nižjo prednostno razvrstitev kot krite vloge, vključijo v prenos na kupca ali premostitveno institucijo. V tem primeru prenos teh obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, ne bi smel biti podprt s prispevkom sistema jamstva za vloge. Če je za prenos teh obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, potrebna zunanja finančna podpora, bi jo moral zagotoviti sklad.

- (46) Glede na možnost uporabe sistema jamstva za vloge pri reševanju je treba podrobneje opredeliti pogoje, pod katerimi se lahko prispevek sistema jamstva za vloge upošteva pri izpolnjevanju zahtev za dostop do sklada. Ta možnost bi morala biti na voljo le kreditnim institucijam, pri katerih je skupna vrednost sredstev enaka ali nižja od 80 milijard EUR, in v okviru ukrepa za reševanje, ki temelji predvsem na uporabi instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvene institucije. Za zagotovitev, da se reševanje še naprej financira predvsem iz notranjih virov kreditne institucije, in da bi se čim bolj zmanjšalo izkrivljanje konkurence, bi morala biti uporaba prispevka sistema jamstva za vloge za zagotovitev dostopa do sklada mogoča le za kreditne institucije, za katere v 24 mesecih pred sprejetjem ukrepa za reševanje načrt reševanja ali načrt reševanja skupine v primeru propada ne predvideva prenehanja na urejen način, glede na to, da je bila MREL, ki jo je odbor določil za te kreditne institucije, določena na ravni, ki vključuje tako zneske za pokrivanje izgub kot zneske za dokapitalizacijo. MREL, ki jo določi odbor, bi morala biti skladna z minimalnimi ravnmi MREL za subjekte s prednostnimi strategijami reševanja, ki predvidevajo predvsem uporabo instrumentov za prenos pri reševanju, tudi če so bili v zadevnem načrtu reševanja ali načrtu reševanja skupine določeni različni ukrepi in za MREL teh kreditnih institucij zato niso veljale navedene minimalne ravni. Poleg tega bi morali pred prispevkom sistema jamstva za vloge za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo v največji možni meri prispevati kapital in kvalificirane obveznosti. Nazadnje, institucija v postopku reševanja v določenem obdobju pred ukrepom za reševanje ne sme kršiti svoje MREL, vključno z zavezujočimi vmesnimi cilji, brez poseganja v kratkoročne tehnične kršitve MREL.

- (47) Če prispevek delničarjev in upnikov institucije v postopku reševanja z zmanjšanjem, odpisom ali konverzijo njihovih obveznosti ali z izgubami, ki bi jih po pričakovanju imeli pri prenehanju preostalega dela subjekta, skupaj s prispevkom sistema jamstva za vloge znaša vsaj 8 % skupnih obveznosti institucije, vključno s kapitalom, bi moral imeti odbor možnost, da uporabi sklad za zagotovitev dodatnega financiranja, kadar je to potrebno za zagotovitev učinkovitega reševanja v skladu s cilji reševanja. V takih primerih bi moral biti prispevek sistema jamstva za vloge omejen na znesek, ki je potreben za omogočanje dostopa do sklada. Poleg tega za kreditno institucijo, pri kateri skupna vrednost sredstev na posamični podlagi znaša med 30 in 80 milijard EUR, prispevek sistema jamstva za vloge ne bi smel presegati 2,5 % skupnih obveznosti, vključno s kapitalom kreditne institucije na posamični podlagi.
- (48) V izrednih okoliščinah se lahko zgodi, da prispevek sklada v višini 5 % skupnih obveznosti, ki vključujejo kapital, ne zadostuje za kritje potreb po financiranju določenega ukrepa za reševanje. V takih primerih in kadar je bil ta prispevek omogočen s posredovanjem sistema jamstva za vloge, bi moral sistem jamstva za vloge pod določenimi pogoji zagotoviti dodaten prispevek, enak znesku izgub, ki bi jih utrpele krite vloge, če ne bi bile zaščitene. Stroški tega dodatnega prispevka ne bi smeli presegati izgub, ki bi jih imel sistem jamstva za vloge v hipotetičnem scenariju prenehanja po običajnem insolvenčnem postopku in odplačila kritih vlog. Poleg tega vsota prvotnega prispevka in dodatnega prispevka sistema jamstva za vloge ne bi smela presegati zneska kritih vlog pri zadevni kreditni instituciji. Odbor bi moral imeti možnost, da poleg dodatnega prispevka sistema jamstva za vloge poišče dodatno financiranje iz alternativnih virov financiranja, kadar so izpolnjeni pogoji za to financiranje.

- (49) Glede na vzajemno naravo sklada je primerno vzpostaviti namenski postopek, ki ga je treba uporabiti, ko njegova skupna neto uporaba, ki jo je omogočil predhodni prispevek sistema jamstva za vloge, doseže določene pragove. Tak postopek ne bi smel povzročiti nezmožnosti uporabe sredstev sklada pri poznejšem ukrepu za reševanje. Kadar neto uporaba sklada v treh letih doseže prag, ki je enak 10 % njegove ciljne ravni, je treba na plenarni seji zagotoviti smernice za prihodnjo uporabo sklada, ki jo omogoča prispevek sistema jamstva za vloge, dokler polnjenje sklada ni končano. Če neto uporaba sklada v treh letih doseže 20 % njegove ciljne ravni, mora odbor o tem obvestiti Svet in Komisijo. Takrat bi morala Komisija pregledati pravila o prispevkih sistemov jamstva za vloge v reševanje, ki omogočajo poznejšo uporabo sklada, in oceniti, ali so veljavne ureditve za zbiranje prispevkov za polnjenje sklada v teh primerih ustrezne. Poleg tega bi bilo treba časovni okvir za ponovno doseganje ciljne ravni podaljšati na deset let.
- (50) Kadar se sredstva sistema jamstva za vloge uporabijo pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvene institucije, ločeno ali skupaj s prispevki iz sklada, bi moral preostali del subjekta po prenosu sredstev, pravic in obveznosti prenehati na urejen način v skladu z nacionalnim pravom, ki se uporablja, na podlagi člena 22(5) Uredbe (EU) št. 806/2014. Poleg tega bi bilo treba, kadar se sredstva sistema jamstva za vloge uporabljajo za podporo instrumentu premostitvene institucije, zaključiti delovanje premostitvene institucije v skladu s členom 41(3), (5) in (6) Direktive 2014/59/EU.

- (51) Preglednost je ključna za zagotavljanje celovitosti trgov, tržne discipline in zaščite vlagateljev. Za zagotovitev, da lahko odbor spodbuja prizadevanja za večjo preglednost in pri njih sodeluje, bi mu moralo biti dovoljeno, da razkrije informacije, ki izhajajo iz njegovih lastnih analiz, ocen in ugotovitev, vključno z ocenami rešljivosti, kadar tako razkritje ne bi ogrozilo zaščite javnega interesa, kar zadeva finančno, denarno ali ekonomsko politiko, in kadar obstaja prevladujoč javni interes za razkritje.
- (52) Za zagotovitev skladnosti bi bilo treba spremembe Uredbe (EU) št. 806/2014, uvedene s to uredbo, ki so podobne spremembam Direktive 2014/59/EU, uvedenim z Direktivo (EU) 2026/... Evropskega parlamenta in Sveta¹⁹⁺, uporabljati od istega datuma, kot je datum za prenos Direktive (EU) 2026/...⁺⁺, ki je ... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi]. Vendar ni razloga za odložitev uporabe sprememb Uredbe (EU) št. 806/2014, uvedene s to uredbo, ki se nanašajo izključno na delovanje EMR. Te spremembe bi se morale zato uporabljati od ... [en mesec od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

¹⁹ Direktiva (EU) 2026/... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o spremembi Direktive 2014/59/EU v zvezi z ukrepi za zgodnje posredovanje, pogoji za reševanje in financiranjem ukrepov za reševanje ter Direktive 2014/24/EU v zvezi s storitvami vrednotenja v postopku reševanja (UL L, ..., ELI: ...).

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta ST 15445/25 (2023/0112(COD)) in dopolnite ustrezno opombo.

⁺⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta ST 15445/25 (2023/0112(COD)).

- (53) Ker cilja te uredbe, in sicer povečanja učinkovitosti in uspešnosti okvira za sanacijo in reševanje subjektov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči zaradi tveganj, ki jih različni nacionalni pristopi lahko pomenijo za integriteto notranjega trga, temveč se lahko s spremembo pravil, ki so že določena na ravni Unije, lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (54) Uredbo (EU) št. 806/2014 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1
Spremembe Uredbe (EU) št. 806/2014

Uredba (EU) št. 806/2014 se spremeni:

(1) člen 3(1) se spremeni:

(a) točka 21 se nadomesti z naslednjim:

„(21) ‚podrejena družba‘ pomeni podrejeno družbo, kakor je opredeljena v členu 4(1), točka 16, Uredbe (EU) št. 575/2013 in za namen uporabe člena 8, člena 10(10), členov 12 do 12k, 21 in 53 te uredbe za skupine v postopku reševanja iz točke 24b(b) tega odstavka po potrebi vključuje kreditne institucije ali finančne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom, sam centralni organ in njihove podrejene družbe, pri čemer se upošteva, kako takšne skupine v postopku reševanja izpolnjujejo člen 12f(3) te uredbe;“;

(b) točka 24a se nadomesti z naslednjim:

„(24a) ‚subjekt v postopku reševanja‘ pomeni pravno osebo s sedežem v sodelujoči državi članici, ki jo je odbor ali nacionalni organ za reševanje v skladu s členom 8 te uredbe opredelil kot subjekt, v zvezi s katerim je v načrtu reševanja določen ukrep za reševanje;“;

(c) v točki 24b se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) kreditne institucije ali finančne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom, sam centralni organ, kadar je vsaj ena od teh kreditnih institucij ali finančnih institucij ali centralni organ subjekt v postopku reševanja, in njihove podrejene družbe;“;

(d) vstavita se naslednji točki:

„(24d) ‚GSPI zunaj EU‘ pomeni GSPI zunaj EU, kakor je opredeljena v členu 4(1), točka 134, Uredbe (EU) št. 575/2013;

(24e) ‚subjekt, ki je GSPI‘ pomeni subjekt, ki je GSPI, kakor je opredeljen v členu 4(1), točka 136, Uredbe (EU) št. 575/2013;“;

(e) točka 49 se nadomesti z naslednjim:

„(49) ‚obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov,‘ pomeni obveznosti, vključno z obveznostmi z negotovim časom zapadlosti ali zneskom, in kapitalske instrumente, ki niso kvalificirani kot instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrumenti dodatnega temeljnega kapitala ali instrumenti dodatnega kapitala subjekta iz člena 2 in ki niso izključene iz področja uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov na podlagi člena 27(3);“;

(f) vstavi se naslednja točka:

„(49aa) ‚obveznosti z negotovim časom zapadlosti ali zneskom‘ pomeni obveznosti, ki temeljijo na sedanjih obvezah, izhajajočih iz preteklih dogodkov, in ki bodo povzročile izgubo, ter katerih čas zapadlosti ali znesek je negotov;“;

(g) točka 49b se nadomesti z naslednjim:

„(49b) ‚podrejeni kvalificirani instrumenti‘ pomeni instrumente, ki izpolnjujejo vse pogoje iz člena 72a Uredbe (EU) št. 575/2013, razen člena 72b(3), (4) in (5) navedene uredbe, ter, kadar je ustrezno, iz člena 12c(1a) te uredbe;“;

(h) vstavi se naslednja točka:

„(50a) ‚imenovani organ‘ pomeni imenovani organ, kakor je opredeljen v členu 2(1), točka 18, Direktive 2014/49/EU;“;

(2) v členu 4 se vstavi naslednji odstavek:

„1a. Države članice čim prej obvestijo odbor, kadar zahtevajo vzpostavitev tesnega sodelovanja z ECB na podlagi člena 7 Uredbe (EU) št. 1024/2013.

Po uradnem obvestilu na podlagi člena 7 Uredbe (EU) št. 1024/2013 in pred vzpostavitvijo tesnega sodelovanja države članice zagotovijo vse informacije o subjektih in skupinah s sedežem na njihovem ozemlju, ki jih odbor lahko zahteva za pripravo na naloge, ki so nanj prenesene s to uredbo in sporazumom.“;

(3) v členu 5 se vstavi naslednji odstavek:

„1a. Vsa sklicevanja na organe, imenovane v skladu s členom 3 Direktive 2014/59/EU, v členu 7(6), točka (e), členu 10(3), členu 63(3), točka (j), členu 65(2), točka (k), in členu 70(4) Direktive (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta* se razumejo kot sklicevanja na odbor v zvezi s subjekti in skupinami iz člena 7(2) te uredbe ter subjekti in skupinami iz člena 7(4), točka (b), in člena 7(5) te uredbe, kadar so izpolnjeni pogoji za uporabo navedenih določb.

* Direktiva (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o vzpostavitvi okvira za sanacijo in reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter spremembi direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 ter uredb (EU) št. 1094/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2017/1129 (UL L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).“;

(4) člen 7 se spremeni:

(a) v odstavku 3 se četrti pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Nacionalni organi za reševanje pri opravljanju nalog iz tega odstavka uporabljajo ustrezne določbe iz te uredbe. Vsa sklicevanja na odbor v členu 5(2), členu 6(5), členu 8(6), (8), (10), tretji pododstavek, (11a), (12) in (13), členu 10(1) do (10), členu 10a, členih 11 do 14, členu 15(1), (2) in (3), členu 16, členu 18(1), (1a), (2), (5) in (6), členu 20, členu 21(1) do (7), členu 21(8), drugi pododstavek, členu 21(9) in (10), členu 22(1), (3), (5) in (6), členih 23 in 24, členu 25(3), členu 27(1) do (15), členu 27(16), drugi pododstavek, drugi stavek, tretji pododstavek in četrti pododstavek, prvi, tretji in četrti stavek, členu 30(2b) in (2c), členu 3a(1) in (2), členu 32 ter členu 79(1), (2), (7) in (8), se razumejo kot sklicevanja na nacionalne organe za reševanje v zvezi s skupinami in subjekti iz prvega pododstavka tega odstavka. V ta namen nacionalni organi za reševanje pooblastila, ki so bila nanje prenesena na podlagi nacionalnega prava, s katerim se prenaša Direktiva 2014/59/EU, izvajajo v skladu s pogoji, določenimi v nacionalnem pravu.“;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Ne glede na odstavek 3 tega člena se lahko sodelujoče države članice odločijo, da odbor izvaja vsa ustrezna pooblastila in obveznosti, ki mu jih nalaga ta uredba v zvezi s subjekti in skupinami, ki imajo sedež na njihovem ozemlju, razen tistih iz odstavka 2 tega člena. V tem primeru se odstavka 3 in 4 tega člena, člen 9, člen 12(3) in člen 31(1) ne uporabljajo. Države članice, ki nameravajo uporabiti to možnost, o tem uradno obvestijo odbor in Komisijo. To uradno obvestilo začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Po začetku veljavnosti uradnega obvestila iz prvega pododstavka tega odstavka se lahko sodelujoče države članice odločijo, da se odgovornost za izvajanje nalog v zvezi s subjekti in skupinami s sedežem na njihovem ozemlju, razen tistih iz odstavka 2, vrne nacionalnim organom za reševanje, pri čemer se prvi pododstavek tega odstavka v tem primeru ne uporablja več. Države članice, ki nameravajo uporabiti to možnost, o tem uradno obvestijo odbor in Komisijo. To uradno obvestilo začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.“;

(5) člen 8 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se doda naslednji pododstavek:

„Odbor lahko nacionalnim organom za reševanje da navodilo, naj izvajajo pooblastila iz člena 10(8) Direktive 2014/59/EU. Nacionalni organi za reševanje izvaja navodilo odbora v skladu s členom 29 te uredbe.“;

(b) odstavek 10 se spremeni:

(i) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„V skladu z ukrepi iz prvega pododstavka se v načrtu reševanja za vsako skupino opredelijo subjekti v postopku reševanja in skupine v postopku reševanja ter, kadar je ustrezno, subjekti za likvidacijo.“;

(ii) doda se naslednji pododstavek:

„Odbor lahko pri opredelitvi ukrepov, ki jih je treba sprejeti v zvezi s podrejenimi družbami iz prvega pododstavka, točka (b), ki niso subjekti v postopku reševanja, uporabi sorazmeren pristop, če tak pristop ne vpliva negativno na rešljivost skupine, ob upoštevanju velikosti podrejene družbe, njenega profila tveganja, njene vloge pri opravljanju kritičnih funkcij in glavnih poslovnih področij, njenega pomena za neprekinjeno delovanje skupine po reševanju in strategije reševanja skupine. Odbor ustrezno upošteva pomen podrejene družbe v državi članici, v kateri ima sedež, vključno z njenim potencialnim sistemskim pomenom, in njen morebitni učinek na razpoložljiva finančna sredstva sistema jamstva za vloge v primeru prenehanja po običajnem insolvenčnem postopku.“;

(c) vstavi se naslednji pododstavek

„11a. Kadar se je začel postopek za prenehanje subjekta v skladu z nacionalnim pravom, ki se uporablja, na podlagi člena 32b Direktive 2014/59/EU ali kadar se uporablja člen 22(5) te uredbe, odbor ne sprejme načrta reševanja za ta subjekt ali tega subjekta ne vključi več v načrt reševanja skupine.“;

(6) člen 10 se spremeni:

(a) v odstavku 4 se četrti pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Ocena iz tretjega pododstavka se opravi poleg ocene rešljivosti celotne skupine.“;

(b) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Če odbor na podlagi ocene rešljivosti za družbo ali skupino, izvedene v skladu z odstavkom 3 ali 4, po posvetovanju s pristojnimi organi, vključno z ECB, ugotovi, da obstajajo bistvene ovire za rešljivost navedenega subjekta ali skupine, v sodelovanju s pristojnimi organi pripravi poročilo, naslovljeno na subjekt ali nadrejeno družbo, v katerem analizira bistvene ovire za učinkovito uporabo instrumentov za reševanje in za izvajanje pooblastil za reševanje. V tem poročilu se obravnava vpliv na poslovni model subjekta ali skupine ter priporočijo sorazmerni in ciljno usmerjeni ukrepi, ki so po mnenju odbora potrebni ali ustrezni za odpravo teh ovir v skladu z odstavkom 10.“;

(c) vstavi se naslednji odstavek:

„9a. Kadar odbor ugotovi, da ukrepi, ki jih predlaga zadevni subjekt ali zadevna nadrejena družba, učinkovito zmanjšujejo ali odpravljajo bistvene ovire za rešljivost, sprejme odločitev po posvetovanju z ECB ali zadevnim pristojnim nacionalnim organom in po potrebi z imenovanim makrobonitetnim organom. V tej odločitvi se navede, da je odbor ocenil, da so predlagani ukrepi ustrezni za učinkovito zmanjšanje ali odpravo bistvenih ovir za rešljivost, nacionalnim organom za reševanje pa se naroči, naj od subjekta, nadrejene družbe ali katere koli podrejene družbe zadevne skupine zahtevajo, da izvede predlagane ukrepe.“;

(d) odstavek 10 se nadomesti z naslednjim:

„Kadar odbor ugotovi, da ukrepi, ki jih predlaga zadevni subjekt ali nadrejena družba, ne zmanjšajo ali odpravijo učinkovito bistvenih ovir za rešljivost, po posvetovanju s pristojnimi organi in po potrebi z imenovanim makrobonitetnim organom sprejme odločitev. V tej odločitvi je navedeno, da je odbor ocenil, da predlagani ukrepi ne zmanjšujejo ali odpravljajo učinkovito bistvenih ovir za rešljivost, in nacionalnim organom za reševanje naroči, naj od subjekta, nadrejene družbe ali katere koli podrejene družbe zadevne skupine zahtevajo, da sprejme kateri koli ukrep iz odstavka 11.“

Pri določanju nadomestnih ukrepov odbor dokaže, da z ukrepi, ki jih je predlagal zadevni subjekt ali zadevna nadrejena družba, ne bi bilo mogoče odpraviti bistvenih ovir za rešljivost, in da so predlagani nadomestni ukrepi pri odpravljanju teh ovir sorazmerni. Odbor upošteva grožnjo za finančno stabilnost, ki jo predstavljajo te ovire za rešljivost, in učinek ukrepov na poslovanje zadevnega subjekta ali zadevne nadrejene družbe, njegovo stabilnost in zmožnost prispevanja h gospodarstvu, na notranji trg za finančne storitve in na finančno stabilnost v drugih državah članicah in Uniji kot celoti.

Odbor upošteva tudi potrebo po preprečevanju učinka na zadevni subjekt ali skupino, ki bi presegal potrebno za odpravo ovire za rešljivost ali bi bil nesorazmeren s tem.“;

(7) člen 10a se spremeni:

(a) v odstavku 1 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Kadar je subjekt v položaju, da zahtevo po skupnem blažilniku izpolnjuje, ko se ta upošteva poleg posameznih zahtev iz člena 141a(1), točke (a), (b) in (c), Direktive 2013/36/EU, vendar je ne izpolnjuje, ko se ta upošteva poleg zahtev iz členov 12d in 12e te uredbe, kadar je izračunana v skladu s členom 12a(2), točka (a), te uredbe, ima odbor pooblastilo v skladu z odstavkoma 2 in 3 tega člena, da nacionalnemu organu za reševanje naroči, naj subjektu prepove razdelitev zneska, večjega od maksimalnega zneska za razdelitev v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (M-MDA), izračunanega v skladu z odstavkom 4 tega člena, in sicer tako, da:“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„7. Kadar za subjekt v postopku reševanja ali subjekt, ki sam ni subjekt v postopku reševanja, ne velja zahteva po skupnem blažilniku na isti podlagi kot je tista, na kateri mora subjekt izpolnjevati zahteve iz členov 12d in 12e te uredbe, odbor uporabi odstavke 1 do 6 tega člena na podlagi ocenjene zahteve po skupnem blažilniku, ki izhaja iz metodologije, določene v delegiranem aktu, sprejetem na podlagi člena 45c(4) Direktive 2014/59/EU. Uporablja se člen 128, četrti odstavek, Direktive 2013/36/EU.

Odbor v odločitev o določitvi zahtev iz členov 12d in 12e te uredbe vključi ocenjeno zahtevo po skupnem blažilniku iz prvega pododstavka tega odstavka. Subjekt javno objavi ocenjeno zahtevo po skupnem blažilniku skupaj z informacijami iz člena 45i(3) Direktive 2014/59/EU.“;

(8) v členu 12 se doda naslednji odstavek:

„8. Odbor je odgovoren za izdajo dovoljenj iz člena 77(2) in člena 78a Uredbe (EU) št. 575/2013 subjektom iz odstavka 1 tega člena. Odbor naslovi odločitev na zadevni subjekt.“;

(9) v členu 12a se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Odbor in nacionalni organi za reševanje zagotovijo, da subjekti iz člena 12(1) in (3) vedno izpolnjujejo zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kadar to zahteva in kot jih določi odbor v skladu s tem členom in členi 12b do 12i.“;

(10) člen 12c se spremeni:

(a) vstavita se naslednja odstavka:

„1a. Subjekti v postopku reševanja vključijo vloge v znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti le, kadar je tako vključitev odobril odbor v skladu z odstavkom 1b in kadar te vloge izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(a) vloge izpolnjujejo vse pogoje iz odstavka 1, prvi pododstavek;

(b) vlog nimajo fizične osebe ali mikro, mala in srednja podjetja;

- (c) vloge so vezane vloge s prvotno zapadlostjo najmanj enega leta in lastniku ne dajejo pravice do predčasnega povračila, tudi kadar je za predčasno povračilo predvideno plačilo kazni;
 - (d) zadevna pogodbeno dokumentacija se izrecno sklicuje na:
 - (i) namero subjekta v postopku reševanja, da vloge vključi v znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti;
 - (ii) izključitev vlog iz kakršnega koli odplačila s strani sistema jamstva za vloge na podlagi člena 5(1), točka (1), Direktive 2014/49/EU.
- 1b. Odbor lahko subjektu v postopku reševanja dovoli, da v znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti v celoti ali delno vključi vloge, če se prepriča, da so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) odbor pričakuje, da te vloge ne bodo v celoti ali delno izključene iz reševanja s sredstvi upnikov na podlagi člena 27(5) ali v okviru delnega prenosa ne bodo v celoti prenesene na prejemnika;

- (b) odbor je ugotovil, da vključitev ni ali verjetno ne bo bistvena ovira za rešljivost, zlasti zaradi učinka na izvedljivost uporabe instrumentov za reševanje na način, s katerim se dosežejo cilji reševanja.

Odbor prekliče dovoljenje, kadar ugotovi, da eden od pogojev iz prvega pododstavka ni več izpolnjen. V tem primeru subjekt v postopku reševanja vloge preneha vključevati v znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti.“;

- (b) v odstavkih 4 in 5 se izraz „GSPI“ nadomesti z izrazom „subjekti, ki so GSPI“;
- (c) v odstavku 7 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Z odstopanjem od odstavka 4 tega člena lahko odbor določi, da subjekti v postopku reševanja, ki so subjekti, ki so GSPI, ali za katere velja člen 12d(4) ali (5) te uredbe, zahtevo iz člena 12f te uredbe izpolnijo z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz odstavka 3 tega člena, kolikor vsota tega kapitala, instrumentov in obveznosti zaradi obveznosti subjekta v postopku reševanja, da izpolni zahtevo po skupnem blažilniku in zahteve iz člena 92a Uredbe (EU) št. 575/2013, člena 12d(4) in člena 12f te uredbe, ne presega višjega od naslednjih zneskov:“;

(d) odstavek 8 se spremeni:

- (i) v prvem pododstavku se izraz „GSPI“ nadomesti s izrazom „subjekti, ki so GSPI“;
- (ii) v drugem pododstavku, točka (c), se izraz „GSPI“ nadomesti s izrazom „subjekt, ki je GSPI“;

(e) doda se naslednji odstavek:

„10. Odbor lahko subjektu v postopku reševanja dovoli, da izpolni zahteve iz odstavkov 4, 5 in 7 z uporabo kapitala ali obveznosti iz odstavkov 1 in 3, kadar sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

- (a) za subjekte, ki so GSPI, ali subjekte v postopku reševanja, za katere velja člen 12d(4) ali (5), odbor ni zmanjšal zahteve iz odstavka 4 tega člena na podlagi prvega pododstavka navedenega odstavka;
- (b) obveznosti iz odstavka 1 tega člena, ki ne izpolnjujejo pogoja iz člena 72b(2), točka (d), Uredbe (EU) št. 575/2013, izpolnjujejo pogoje iz člena 72b(4), točke (b) do (e), navedene uredbe.“;

(11) člen 12d se spremeni:

(a) v odstavku 2a, drugi pododstavek, se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) obveznosti, ki izpolnjujejo merila primernosti iz člena 72a Uredbe (EU) št. 575/2013, razen člena 72b(2), točki (b) in (d), navedene uredbe ter, kadar je ustrezno, iz člena 12c(1a) te uredbe;“;

(b) v odstavku 3, osmi pododstavek, se besedilo „ključne ekonomske funkcije“ nadomesti z izrazom „kritične funkcije“;

(c) vstavi se naslednji odstavek:

„5a. Za subjekte v postopku reševanja, katerih prednostna strategija reševanja predvideva predvsem uporabo instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvene institucije in njihov izstop s trga, je raven zahteve iz odstavka 3 tega člena najmanj enaka:

(a) 16 %, kadar se izračuna v skladu s členom 12a(2), točka (a), in

(b) 4,75 %, kadar se izračuna v skladu s členom 12a(2), točka (b).

Prvi pododstavek tega odstavka se ne uporablja za subjekte v postopku reševanja, katerih prednostna strategija reševanja predvideva uporabo instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov za namen člena 27(1), točka (a), neodvisno ali v kombinaciji z drugimi instrumenti za reševanje.“;

(d) v odstavku 6, osmi pododstavek, se besedilo „ključne ekonomske funkcije“ nadomesti z izrazom „kritične funkcije“;

(12) v členu 12e(1) se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Za subjekt v postopku reševanja, ki je subjekt, ki je GSPI, zahteva iz člena 12a(1) zajema naslednje:“;

(13) člen 12g se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Odbor lahko po posvetovanju s pristojnimi organi, vključno z ECB, odloči, da bo zahtevo iz tega člena uporabil za subjekt iz člena 2, točka (b), ali za finančno institucijo iz člena 2, točka (c), ki je podrejena družba subjekta v postopku reševanja, vendar sama ni subjekt v postopku reševanja.“;

(ii) tretji pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Z odstopanjem od prvega in drugega pododstavka tega odstavka nadrejene družbe v Uniji, ki same niso subjekti v postopku reševanja, vendar so podrejene družbe subjektov v tretji državi, izpolnijo zahteve iz členov 12d in 12e na konsolidirani podlagi.“;

(iii) peti pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Za skupine v postopku reševanja, opredeljene v skladu s členom 3(1), točka 24b(b), te kreditne institucije ali finančne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom, vendar same niso subjekti v postopku reševanja, centralni organ, ki sam ni subjekt v postopku reševanja, ter morebitni subjekti v postopku reševanja, za katere ne velja zahteva iz člena 12f(3), izpolnijo člen 12d(6) na posamični podlagi.“;

(b) v odstavku 2, točka (a), se točka (ii) nadomesti z naslednjim:

„(ii) ki izpolnjujejo merila primernosti iz člena 72a Uredbe (EU) št. 575/2013, razen člena 72b(2), točke (b), (c), (k), (l) in (m), in člena 72b(3), (4) in (5) navedene uredbe ter, kadar je ustrezno, iz člena 12c(1a) te uredbe;“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„4. Kadar podrejene družbe s sedežem v Uniji ali nadrejena družba v Uniji in njene podrejene institucije v skladu z globalno strategijo reševanja niso subjekti v postopku reševanja in se člani evropskega kolegija za reševanje, kadar je ustanovljen na podlagi člena 89 Direktive 2014/59/EU, strinjajo s to strategijo, podrejene družbe s sedežem v Uniji ali, na konsolidirani podlagi, nadrejena družba v Uniji izpolnijo zahtevo iz člena 12a(1) tako, da izdajo instrumente iz odstavka 2, točki (a) in (b), tega člena, komur koli od naslednjih:

- (a) njihovi končni nadrejeni družbi s sedežem v tretji državi;
- (b) podrejenim družbam te končne nadrejene družbe, ki imajo sedež v isti tretji državi;
- (c) drugim subjektom pod pogojem iz odstavka 2, točki (a)(i) in (b)(ii), tega člena.“;

(14) člen 12i se nadomesti z naslednjim:

„Člen 12i

Opustitev za centralni organ ali za kreditne institucije ali finančne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom

Odbor lahko delno ali v celoti opusti uporabo člena 12g v zvezi s centralnim organom ali kreditno institucijo ali finančno institucijo, ki je stalno povezana s centralnim organom, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) kreditna institucija ali finančna institucija in centralni organ so pod nadzorom istega pristojnega organa ter imajo sedež v isti sodelujoči državi članici in so del iste skupine v postopku reševanja;
- (b) obveznosti centralnega organa in njegovih kreditnih institucij ali finančnih institucij, ki so stalno povezane z njim, so solidarna odgovornost ali pa centralni organ v celoti jamči za obveznosti teh kreditnih institucij ali finančnih institucij;

- (c) minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ter solventnosti in likvidnosti centralnega organa in vseh kreditnih institucij ali finančnih institucij, ki so stalno povezane z njim, se spremljajo kot celota na podlagi konsolidiranih računovodskih izkazov teh institucij;
- (d) v primeru opustitve za kreditno institucijo ali finančno institucijo, ki je stalno povezana s centralnim organom, je vodstvo centralnega organa pooblaščen za izdajanje navodil vodstvu takih institucij;
- (e) zadevna skupina v postopku reševanja izpolnjuje zahtevo iz člena 12f(3) in
- (f) ni trenutnih ali predvidenih bistvenih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali za odplačilo obveznosti med centralnim organom in kreditnimi institucijami ali finančnimi institucijami, stalno povezanimi z njim, v primeru reševanja.“;

(15) člen 12k se spremeni:

(a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Odbor lahko določi ustrezna prehodna obdobja, ki niso daljša od treh let, v katerih subjekti izpolnijo zahteve iz člena 12f ali 12g ali zahteve, ki izhajajo iz uporabe člena 12c(4), (5) ali (7), kot je ustrezno, kadar izpolnjevanje navedenih zahtev brez prehodnega obdobja ne bi bilo sorazmerno.

Odbor lahko določi vmesne ciljne ravni za zahteve, določene v členu 12f ali 12g, ali za zahteve, ki so posledica uporabe člena 12c(4), (5) ali (7), kot je ustrezno, ki jih morajo subjekti izpolnjevati na datum, ki ga določi odbor.

Vmesne ciljne ravni praviloma zagotavljajo linearno povečevanje kapitala in kvalificiranih obveznosti zaradi približevanja zahtevi.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 prehodno obdobje, ki ga odbor določi za subjekte, za katere se prednostna strategija reševanja spremeni iz prenehanja po običajnem insolvenčnem postopku v uporabo ukrepa za reševanje, ni daljše od štirih let.

Kadar je to ustrezno utemeljeno in primerno na podlagi meril iz odstavka 7, lahko odbor določi daljše prehodno obdobje, ki traja največ šest let.

Odbor lahko določi vmesne ciljne ravni za zahtevo iz člena 12d ali za zahteve, ki so posledica uporabe člena 12c(4), (5) ali (7), kot je ustrezno, ki jih morajo subjekti izpolnjevati na datum, ki ga določi odbor. Vmesne ciljne ravni praviloma zagotavljajo linearno povečevanje kapitala in kvalificiranih obveznosti zaradi približevanja zahtevi.“;

(b) v odstavku 3 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) ko je odbor uporabil instrument za reševanje s sredstvi upnikov ali“;

(c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Zahteve iz člena 12c(4) in (7) ter člena 12d(4) in (5), kot je ustrezno, se v treh letih po datumu, ko sta bila subjekt v postopku reševanja ali skupina, katere del je subjekt v postopku reševanja, opredeljena kot GSPI ali GSPI zunaj EU ali se je subjekt v postopku reševanja znašel v položaju iz člena 12d(4) ali (5), ne uporabljajo.“;

(d) odstavka 5 in 6 se nadomestita z naslednjim:

„5. Z odstopanjem od člena 12a(1) odbor določi ustrezno prehodno obdobje, v katerem morajo subjekti, za katere so bili uporabljeni instrumenti za reševanje ali pooblastilo za odpis ali konverzijo iz člena 21, izpolnjevati zahteve iz člena 12f ali 12g ali zahtevo, ki je posledica uporabe člena 12c(4), (5) ali (7), kot je ustrezno.“

6. Odbor za namene odstavkov 1 do 5 subjektu sporoči načrtovano minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za vsako 12-mesečno obdobje med prehodnim obdobjem, da se omogoči postopno povečevanje sposobnosti subjekta za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo. Ob koncu prehodnega obdobja je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti enaka znesku, določenemu v skladu s členom 12c(4), (5) ali (7), členom 12d(4) ali (5), členom 12f ali členom 12g, kot je ustrezno.“;

(16) člen 13 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 13

Ukrepi za zgodnje posredovanje

1. ECB brez nepotrebnega odlašanja preuči in po potrebi uporabi ukrepe za zgodnje posredovanje, kadar subjekt iz člena 7(2), točka (a):
 - (a) izpolnjuje pogoje iz člena 102 Direktive 2013/36/EU ali člena 16(1) Uredbe (EU) št. 1024/2013 in velja eno od naslednjega:
 - (i) subjekt ni sprejel popravni ukrepov, ki jih zahteva ECB, vključno z ukrepi iz člena 104 Direktive 2013/36/EU ali iz člena 16(2) Uredbe (EU) št. 1024/2013;
 - (ii) ECB meni, da popravni ukrepi, razen ukrepov za zgodnje posredovanje, ne zadostujejo za odpravo težav zadevnega subjekta;

- (b) krši zahteve iz člena 12f ali 12 g; ali
- (c) v 12 mesecih po oceni ECB krši ali bo verjetno kršil katero koli zahtevo iz naslova II Direktive 2014/65/EU ali iz členov 3 do 7, 14 do 17 ali 24, 25 in 26 Uredbe (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta*.

ECB lahko določi, da je pogoj iz prvega pododstavka, točka (a)(ii), tega odstavka izpolnjen, ne da bi predhodno sprejela druge popravne ukrepe, vključno z izvajanjem pooblastil iz člena 104 Direktive 2013/36/EU ali člena 16(2) Uredbe (EU) št. 1024/2013.

Za namene prvega pododstavka, točki (b) in (c), tega odstavka odbor ali pristojni organ, kakor je opredeljen v členu 4(1), točka 26, Direktive 2014/65/EU, brez odlašanja obvesti ECB o kršitvi ali verjetni kršitvi.

- 2. Za namene odstavka 1 ukrepi za zgodnje posredovanje vključujejo naslednje:
 - (a) zahtevo, da upravljalni organ subjekta bodisi:
 - (i) izvede eno ali več ureditev ali ukrepov iz načrta sanacije; ali

- (ii) posodobi načrt sanacije v skladu s členom 5(2) Direktive 2014/59/EU, kadar se okoliščine, ki so privedle do zgodnjega posredovanja, razlikujejo od predpostavk iz prvotnega načrta sanacije, in v določenem časovnem okviru izvede eno ali več ureditev ali ukrepov iz posodobljenega načrta sanacije;
- (b) zahtevo, da upravljalni organ subjekta skliče skupščino delničarjev subjekta ali, če upravljalni organ te zahteve ne izpolni, da jo neposredno skliče ECB, v obeh primerih pa, da se določi dnevni red in zahteva, da delničarji preučijo sprejetje nekaterih odločitev;
- (c) zahtevo, da upravljalni organ subjekta pripravi načrt, po potrebi v skladu z načrtom sanacije, za pogajanja o prestrukturiranju dolga z nekaterimi ali vsemi njegovimi upniki;
- (d) zahtevo po spremembi pravne strukture subjekta;
- (e) zahtevo po odstranitvi ali zamenjavi v skladu s členom 13a celotnega višjega vodstva ali upravljalnega organa subjekta ali njegovih posameznih članov;

- (f) imenovanje enega ali več začasnih upraviteljev subjekta v skladu s členom 13b;
 - (g) zahtevo, da upravljalni organ subjekta pripravi načrt, ki ga subjekt lahko izvede v primeru, da se odloči za začetek prostovoljnega prenehanja svojih dejavnosti.
3. ECB izbere ustrezne ukrepe za zgodnje posredovanje iz odstavka 2 na podlagi tega, kar je sorazmerno z zasledovanimi cilji, pri čemer med drugim upošteva resnost kršitve ali verjetne kršitve in hitrost poslabšanja finančnega položaja subjekta.
 4. ECB za vsak ukrep za zgodnje posredovanje iz odstavka 2 določi rok za izvedbo, ki je strogo omejen na čas, potreben za izvedbo zadevnega ukrepa pod razumnimi pogoji. ECB oceni učinkovitost ukrepa takoj po izteku roka in to oceno posreduje odboru.

Kadar se v oceni ugotovi, da ukrepi za zgodnje posredovanje niso bili v celoti izvedeni ali niso učinkoviti, lahko ECB izvede oceno, ali je izpolnjen pogoj iz člena 18(1), točka (a).

5. Kadar skupina iz člena 7(2), točka (a), te uredbe vključuje subjekte s sedežem v sodelujočih državah članicah in v nesodelujočih državah članicah, ECB zastopa pristojne nacionalne organe iz sodelujočih držav članic pri posvetovanju in sodelovanju z nesodelujočimi državami članicami v skladu s členom 30 Direktive 2014/59/EU.

Kadar skupina iz člena 7(2), točka (a), vključuje subjekte s sedežem v sodelujočih državah članicah ter podrejene družbe s sedežem v nesodelujočih državah članicah ali pomembne podružnice, ki se nahajajo v nesodelujočih državah članicah, ECB pristojnim organom ali organom za reševanje v nesodelujočih državah članicah pravočasno sporoči vse odločitve ali ukrepe iz členov 13 do 13c, ki zadevajo skupino, kot je ustrezno.

* Uredba (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 173, 12.6.2014, str. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/600/oj>)“;

(17) v poglavje 2 se vstavijo naslednji členi:

„Člen 13a

Zamenjava višjega vodstva ali upravljalnega organa

Za namene člena 13(2), točka (e), se novo višje vodstvo ali upravljalni organ ali posamezni člani tega vodstva oziroma organa imenujejo v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom, taka imenovanja pa odobri ECB.

Člen 13b

Začasni upravitelj

1. Za namene člena 13(2), točka (f), lahko ECB na podlagi tega, kar je sorazmerno glede na okoliščine, imenuje enega ali več začasnih upraviteljev, da bodisi:
 - (a) začasno nadomesti upravljalni organ subjekta; ali
 - (b) začasno sodeluje z upravljalnim organom subjekta.

ECB ob imenovanju začasnega upravitelja navede, ali je to imenovanje za namene prvega pododstavka, točka (a) ali (b).

Za namene prvega pododstavka, točka (b), ECB ob imenovanju poleg tega določi vlogo, pristojnosti in pooblastila začasnega upravitelja ter zahteve za upravljalni organ subjekta o posvetovanju z začasnim upraviteljem ali pridobitvi njegove privolitve pred sprejetjem posameznih odločitev ali ukrepov.

ECB javno objavi imenovanje vsakega začasnega upravitelja, razen kadar ta ni pooblaščen za zastopanje subjekta.

Vsak začasni upravitelj ima zadostno znanje, spretnosti in izkušnje za opravljanje svojih nalog ter izpolnjuje zahteve iz člena 91(2) in (2a) Direktive 2013/36/EU. Ocena ECB o tem, ali začasni upravitelj ima takšno znanje, spretnosti in izkušnje ter izpolnjuje navedene zahteve, je sestavni del odločitve o imenovanju tega začasnega upravitelja.

2. ECB določi pooblastila začasnega upravitelja ob njegovem imenovanju na podlagi tega, kar je sorazmerno glede na okoliščine. Ta pooblastila lahko vključujejo nekatera ali vsa pooblastila upravljalnega organa subjekta v skladu s statutom subjekta in nacionalnim pravom, vključno s pooblastilom za izvajanje nekaterih ali vseh upravnih nalog upravljalnega organa subjekta. Pooblastila začasnega upravitelja v zvezi s subjektom so skladna z veljavnim pravom gospodarskih družb. ECB lahko v primeru spremenjenih okoliščin ta pooblastila prilagodi.

3. ECB ob imenovanju začasnega upravitelja opredeli njegovo vlogo in naloge. Taka vloga in naloge lahko vključujejo:
- (a) ugotavljanje finančnega položaja subjekta;
 - (b) upravljanje poslovanja ali dela poslovanja subjekta z namenom ohranjanja ali obnovitve njegovega finančnega položaja;
 - (c) sprejetje ukrepov za ponovno vzpostavitev zanesljivega in skrbnega upravljanja poslov subjekta;
 - (d) zagotavljanje, da subjekt izpolnjuje vse zahteve na podlagi člena 13c(3), drugi pododstavek, (4), prvi pododstavek, ali (5).

ECB ob imenovanju začasnega upravitelja opredeli morebitne omejitve njegove vloge in nalog.

4. ECB ima izključno pristojnost za imenovanje in odpoklic katerega koli začasnega upravitelja. ECB lahko začasnega upravitelja odpokliče kadar koli in iz katerega koli razloga. ECB lahko ob upoštevanju tega člena kadar koli spremeni pogoje imenovanja začasnega upravitelja.

5. ECB lahko zahteva, da je treba za nekatera dejanja začasnega upravitelja pridobiti predhodno privolitev ECB. ECB te zahteve opredeli ob imenovanju začasnega upravitelja ali ob vsakršni spremembi pogojev njegovega imenovanja.

V vsakem primeru lahko začasni upravitelj pooblastilo za sklic generalne skupščine delničarjev subjekta in določitev njenega dnevnega reda uporabi le ob predhodni privolitvi ECB.

6. Začasni upravitelj na zahtevo ECB v časovnih presledkih, ki jih določi ECB, pripravi poročila o finančnem položaju subjekta ter ukrepih, ki jih je izvedel v svojem mandatu. Začasni upravitelj v vsakem primeru pripravi tako poročilo ob koncu svojega mandata.
7. Začasni upravitelj je imenovan za največ eno leto. ECB lahko izjemoma enkrat podaljša to obdobje za obdobje, ki je sorazmerno glede na okoliščine, če so pogoji za imenovanje začasnega upravitelja še vedno izpolnjeni. ECB je odgovorna za ugotavljanje, ali so ti pogoji izpolnjeni, in za to, da delničarjem utemelji podaljšanje mandata začasnega upravitelja.
8. Ob upoštevanju tega člena imenovanje začasnega upravitelja ne posega v pravice delničarjev, določene v pravu gospodarskih družb na ravni Unije ali na nacionalni ravni.

9. Začasni upravitelj, imenovan v skladu z odstavki 1 do 8, ne velja za direktorja v senci ali dejanskega direktorja zadevnega subjekta na podlagi nacionalnega prava.

Člen 13c

Priprave na reševanje

1. Za subjekte in skupine iz člena 7(2) ter subjekte in skupine iz člena 7(4), točka (b), in člena 7(5), kadar so izpolnjeni pogoji za uporabo navedenih določb, ECB ali pristojni nacionalni organi odbor brez odlašanja uradno obvestijo o naslednjem:
- (a) katerem koli ukrepu iz člena 16(2) Uredbe (EU) št. 1024/2013, člena 104(1) Direktive 2013/36/EU ali člena 39(2) Direktive (EU) 2019/2034, ki ga zahtevajo od subjekta ali skupine;
 - (b) da so, kot pokaže nadzorna dejavnost, v zvezi s subjektom ali skupino izpolnjeni pogoji iz člena 13(1) te uredbe ali člena 27(1) Direktive 2014/59/EU, ti pogoji izpolnjeni, ne glede na uporabo kakršnega koli ukrepa za zgodnje posredovanje;
 - (c) uporabi katerega koli od ukrepov za zgodnje posredovanje iz člena 13 te uredbe ali člena 27 Direktive 2014/59/EU.

Odbor Komisijo obvesti o vsakem uradnem obvestilu, ki ga je prejel na podlagi prvega pododstavka.

ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ v tesnem sodelovanju z odborom pozorno spremlja položaj subjektov in skupin iz prvega pododstavka in njihovo spoštovanje ukrepov iz prvega pododstavka, točka (a), katerih namen je obravnavati poslabšanje položaja teh subjektov in skupin, ter ukrepov za zgodnje posredovanje iz prvega pododstavka, točka (c).

2. ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ čim prej uradno obvesti odbor, kadar meni, da obstaja pomembno tveganje, da bo v zvezi s subjektom iz člena 7(2) ali subjektom iz člena 7(4), točka (b), in člena 7(5) veljala ena ali več okoliščin iz člena 18(4), kadar so izpolnjeni pogoji za uporabo teh določb. Uradno obvestilo vsebuje:
 - (a) razloge za uradno obvestilo;
 - (b) pregled ukrepov, o katerih se odloča, ki bi preprečili propad subjekta v razumnem časovnem okviru, njihov pričakovani učinek na zadevni subjekt, kar zadeva okoliščine iz člena 18(4), in pričakovani časovni okvir za izvajanje teh ukrepov.

Odbor po prejemu uradnega obvestila iz prvega pododstavka tega odstavka v tesnem sodelovanju z ECB ali zadevnim pristojnim nacionalnim organom oceni, kaj je razumen časovni okvir za namene ocene pogoja iz člena 18(1), točka (b), ob upoštevanju hitrosti poslabšanja položaja subjekta, potrebe po učinkovitem izvajanju strategije reševanja in vseh drugih dejavnikov, ki so relevantni za ta primer. Odbor lahko kadar koli ponovno oceni časovni okvir in ga prilagodi okoliščinam primera. Odbor to oceno ali ponovno oceno čim prej sporoči ECB ali zadevnemu pristojnemu nacionalnemu organu.

Po prejemu uradnega obvestila iz prvega pododstavka ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ in odbor spremlja položaj subjekta, izvajanje zadevnih ukrepov v pričakovanem časovnem okviru in vse druge pomembne dogodke. V ta namen se ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ in odbor redno srečujeta, pri čemer pogostost srečanj določi odbor glede na okoliščine primera. ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ in odbor drug drugemu brez odlašanja zagotovita vse ustrezne informacije.

Odbor Komisijo uradno obvesti o vseh informacijah, ki jih je prejel na podlagi prvega pododstavka.

3. ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ odboru zagotovi vse informacije, ki jih zahteva odbor in so potrebne za katerega koli od naslednjih ukrepov:
 - (a) posodabljanje načrta reševanja in pripravo na morebitno reševanje subjekta iz člena 7(2) ali subjekta iz člena 7(4), točka (b), in člena 7(5), kadar so izpolnjeni pogoji za uporabo navedenih določb;
 - (b) izvedbo vrednotenja iz člena 20(1) do (15).

Kadar take informacije ECB ali pristojnim nacionalnim organom še niso na voljo, odbor in ECB ter taki pristojni nacionalni organi sodelujejo in se usklajujejo, da bi pridobili te informacije. V ta namen so ECB, odbor – prek nacionalnih organov za reševanje ali neposredno, potem ko je te organe obvestil, – in pristojni nacionalni organi pooblaščen, da od subjekta zahtevajo, da zagotovi take informacije, tudi z inšpekcijskimi pregledi na kraju samem, in da te informacije predložijo drug drugemu.

4. Odbor je prek nacionalnih organov za reševanje ali neposredno, potem ko je te organe obvestil, pooblaščen, da subjekt iz člena 7(2) ali subjekt iz člena 7(4), točka (b), in člena 7(5) trži potencialnim kupcem, kadar so izpolnjeni pogoji za uporabo navedenih določb, da sklene dogovore za tako trženje ali od subjekta zahteva, da to stori, za naslednje namene:
- (a) priprava na reševanje navedenega subjekta ob upoštevanju meril iz člena 39(2) Direktive 2014/59/EU in v skladu z zahtevami glede varovanja poslovne skrivnosti iz člena 88 te uredbe;
 - (b) izvedba ocene odbora o pogoju iz člena 18(1), točka (b), te uredbe.

Kadar se odbor pri izvajanju pooblastila iz prvega pododstavka odloči, da bo subjekt tržil neposredno potencialnim kupcem, ustrezno upošteva okoliščine primera, zlasti vse preventivne ukrepe, ki bi jih lahko sprejel sistem jamstva za vloge ali vse ukrepe, ki bi jih lahko sprejel IPS, in morebiten vpliv, ki bi ga lahko imelo izvajanje tega pooblastila na splošni položaj subjekta.

5. Odbor je pooblaščen, da od zadevnega nacionalnega organa za reševanje zahteva, naj:
 - (a) od zadevnega subjekta zahteva vzpostavitev ustrezne ureditve, vključno z digitalno platformo za izmenjavo informacij s potencialnimi kupci ali svetovalci in cenilci, ki jih zaposli odbor;
 - (b) pripravi predhodno shemo za reševanje za zadevni subjekt.

Kadar odbor izvaja pooblastilo iz prvega pododstavka, točka (a), tega odstavka, se uporablja člen 88.

6. Predhodno uradno obvestilo ECB ali zadevnega pristojnega nacionalnega organa v skladu z odstavkom 1, prvi pododstavek, ni nujen pogoj, da se odbor lahko pripravi na reševanje subjekta ali izvaja pooblastila iz odstavkov 3, 4 in 5.
7. Odbor brez odlašanja obvesti Komisijo, ECB, zadevne pristojne nacionalne organe in zadevne nacionalne organe za reševanje o vsakem ukrepu, sprejetem na podlagi odstavkov 3, 4 in 5.

8. ECB, zadevni pristojni nacionalni organi, odbor in zadevni nacionalni organi za reševanje tesno sodelujejo v naslednjih primerih:
- (a) pri odločanju o sprejetju ukrepov iz odstavka 1, prvi pododstavek, točka (a), katerih namen je obravnavanje poslabšanja položaja subjekta ali skupine, ter ukrepov iz odstavka 1, prvi pododstavek, točka (c);
 - (b) pri odločanju o sprejetju katerega koli ukrepa iz odstavkov 3, 4 in 5;
 - (c) med izvajanjem ukrepov iz točk (a) in (b) tega pododstavka.

ECB, zadevni pristojni nacionalni organi, odbor in zadevni organi za reševanje zagotovijo, da so ti ukrepi dosledni, usklajeni in učinkoviti.

9. Odbor lahko nacionalnim organom za reševanje da navodilo, naj izvajajo pooblastila iz člena 84b(1) Direktive 2014/59/EU. Nacionalni organi za reševanje izvajajo navodilo odbora v skladu s členom 29 te uredbe.“;

(18) v členu 14(2) se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) zaščititi javna sredstva s čim večjim zmanjšanjem odvisnosti od izredne javnofinančne pomoči, zlasti kadar se zagotavlja iz proračuna države članice;“;

(19) v členu 16 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Odbor sprejme ukrep za reševanje v zvezi z nadrejeno družbo iz člena 2, točka (b), ob upoštevanju potrebe po učinkovitem izvajanju strategije reševanja, kadar so izpolnjeni pogoji iz člena 18(1).

Za namene sprejetja ukrepa za reševanje se šteje, da nadrejena družba iz člena 2, točka (b), propada ali bo verjetno propadla, v naslednjih okoliščinah:

- (a) nadrejena družba izpolnjuje enega ali več pogojev iz člena 18(4), točka (b), (c) ali (d);
- (b) nadrejena družba pomembno krši ali obstajajo objektivni elementi, ki kažejo, da bo nadrejena družba v bližnji prihodnosti pomembno kršila veljavne zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 ali iz nacionalnih določb, ki prenašajo Direktivo 2013/36/EU.“;

(20) člen 18 se spremeni:

(a) odstavki 1, 1a, 2 in 3 se nadomestijo z naslednjim:

„1. Odbor sprejme shemo za reševanje na podlagi odstavka 6 tega člena v zvezi s subjekti iz člena 7(2) ter subjekti iz člena 7(4), točka (b), in člena 7(5), kadar so izpolnjeni pogoji za uporabo teh določb, samo kadar na izvršni seji po prejemu sporočila na podlagi drugega pododstavka ali na lastno pobudo ter ob upoštevanju potrebe po učinkovitem izvajanju strategije reševanja ugotovi, da so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) subjekt propada ali bo verjetno propadel;

(b) ob upoštevanju časovnega okvira in drugih ustreznih okoliščin ne obstaja razumna verjetnost, da bi lahko kakršni koli alternativni ukrepi zasebnega sektorja, vključno z ukrepi v okviru IPS, preventivni ukrepi iz člena 11(3) Direktive 2014/49/EU, nadzorni ukrepi, ukrepi zgodnjega posredovanja ali odpis ali konverzija ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz člena 21(1) te uredbe, sprejeti v zvezi s subjektom, preprečili propad subjekta v razumnem časovnem okviru;

- (c) ukrep za reševanje je potreben zaradi javnega interesa na podlagi odstavka 5.

Oceno pogoja iz prvega pododstavka, točka (a), tega odstavka opravi ECB za subjekte iz člena 7(2), točka (a), ali zadevni pristojni nacionalni organ za subjekte iz člena 7(2), točka (b), člena 7(3), drugi pododstavek, člena 7(4), točka (b), in člena 7(5) po posvetovanju z odborom. Odbor lahko na izvršni seji to oceno opravi šele po tem, ko je obvestil ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ o svoji nameri opraviti tako oceno, in samo, če ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ v treh dneh po prejemu te informacije ne opravi sam take ocene. ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ odboru brez odlašanja predloži vse relevantne informacije, ki jih odbor zahteva za utemeljitev izvedbe ocene, preden ali potem, ko ga odbor obvesti o svoji nameri, da bo opravil oceno pogoja iz prvega pododstavka, točka (a), tega odstavka.

Kadar ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ oceni, da je v zvezi s subjektom ali skupino iz prvega pododstavka izpolnjen pogoj iz prvega pododstavka, točka (a), to oceno brez odlašanja sporoči Komisiji in odboru.

Odbor na izvršni seji in v tesnem sodelovanju z ECB ali zadevnim pristojnim nacionalnim organom oceni, ali je pogoj iz prvega pododstavka, točka (b), izpolnjen. ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ brez odlašanja odboru predloži vse relevantne informacije, ki jih odbor zahteva za izvedbo ocene. ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ lahko odbor tudi obvesti, da meni, da je pogoj iz prvega pododstavka, točka (b), izpolnjen.

Pri ocenjevanju pogojev iz prvega pododstavka, točki (a) in (b), ECB, zadevni pristojni nacionalni organ ali odbor od sistema jamstva za vloge ali, kadar je ustrezno, IPS, katere član je subjekt, zahteva najnovejše razpoložljive informacije, ki bi bile pomembne za tako oceno, vključno s tem, ali lahko sistem jamstva za vloge ali IPS prepreči propad.

- 1a. Odbor lahko sprejme shemo za reševanje v skladu z odstavkom 1 v zvezi s centralnim organom in vsemi kreditnimi institucijami ali finančnimi institucijami, ki so stalno povezane z njim in so del iste skupine v postopku reševanja, kadar centralni organ in vse kreditne institucije ali finančne institucije, ki so stalno povezane z njim, ali skupina v postopku reševanja, ki ji pripadajo, kot celota izpolnjuje pogoje iz odstavka 1, prvi pododstavek.

2. Brez poseganja v primere, ko se je ECB odločila za neposredno izvajanje nadzorniških nalog v zvezi s kreditnimi institucijami na podlagi člena 6(5), točka (b), Uredbe (EU) št. 1024/2013, odbor v primeru prejema sporočila v skladu z odstavkom 1 tega člena v zvezi s subjektom ali skupino iz člena 7(3) te uredbe svojo oceno iz odstavka 1, četrti pododstavek, tega člena brez odlašanja sporoči ECB ali zadevnemu pristojnemu nacionalnemu organu.
 3. Predhodno sprejetje ukrepa na podlagi člena 16 Uredbe (EU) št. 1024/2013, členom 27 Direktive 2014/59/EU, členom 13 te uredbe ali členom 104 Direktive 2013/36/EU ni predpogoj za sprejetje ukrepa za reševanje.“;
- (b) odstavek 4 se spremeni:
- (i) v prvem pododstavku se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) potrebna je izredna javnofinančna pomoč, razen kadar se taka pomoč odobri v eni od oblik iz člena 18a(1).“;
 - (ii) drugi, tretji in četrti pododstavek se črtajo;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Za namene odstavka 1, prvi pododstavek, točka (c), ukrep za reševanje ni potreben zaradi javnega interesa, če odbor ugotovi, da prenehanje subjekta po običajnem insolvenčnem postopku ne bi ogrozilo nobenega cilja reševanja.

Če odbor sklene, da bi prenehanje subjekta po običajnem insolvenčnem postopku ogrozilo enega ali več ciljev reševanja, odbor sklene, da je ukrep za reševanje potreben zaradi javnega interesa, kadar je ukrep za reševanje potreben za doseganje enega ali več ciljev reševanja in sorazmeren z njimi ter kadar s prenehanjem subjekta po običajnem insolvenčnem postopku cilji reševanja, ki so ogroženi, ne bi bili učinkoviteje doseženi.

Odbor pri izvajanju ocene iz prvega pododstavka na podlagi informacij, ki so mu na voljo v času te ocene, preuči in primerja katero koli izredno javnofinančno pomoč, za katero se lahko razumno pričakuje, da bo odobrena subjektu tako v primeru reševanja kot v primeru prenehanja v skladu z veljavnim nacionalnim pravom.

Odbor pri izvajanju ocene iz drugega pododstavka upošteva stroške reševanja in običajnega insolvenčnega postopka ter si prizadeva čim bolj zmanjšati in preprečiti zniževanje vrednosti, razen če je to potrebno za uresničitev ciljev reševanja.“;

(d) v odstavku 7 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Komisija v 24 urah po tem, ko ji odbor pošlje shemo za reševanje, to shemo podpre ali ji nasprotuje glede diskrecijskih vidikov sheme za reševanje v primerih, ki niso zajeti v tretjem pododstavku tega odstavka, ali glede predlagane uporabe državne pomoči ali pomoči iz sklada, ki se ne šteje za združljivo z notranjim trgom.“;

(e) dodata se naslednja odstavka:

„11. Kadar so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1, prvi pododstavek, točki (a) in (b) tega člena, lahko odbor nacionalnim organom za reševanje da navodilo, naj izvajajo pooblastila na podlagi nacionalnega prava, s katerim se prenaša člen 33a Direktive 2014/59/EU, v skladu s pogoji, določenimi v nacionalnem pravu. Nacionalni organi za reševanje izvajajo navodila odbora v skladu s členom 29 te uredbe.

12. Odbor lahko nacionalnim organom za reševanje da navodilo, naj izvajajo pooblastila iz člena 84b(2) Direktive 2014/59/EU. Nacionalni organi za reševanje izvajajo navodilo odbora v skladu s členom 29 te uredbe.“;

(21) vstavi se naslednji člen:

„Člen 18a

Izredna javnofinančna pomoč

1. Subjektu iz člena 2 se lahko izredna javnofinančna pomoč zunaj ukrepa za reševanje, če je skladna s pogoji in zahtevami iz okvira Unije za državne pomoči, izjemoma odobri le v naslednjih primerih:
 - (a) kadar se za odpravo resne motnje v gospodarstvu države članice izjemne ali sistemske narave in za ohranitev finančne stabilnosti izredna javnofinančna pomoč zagotovi kot:
 - (i) državno jamstvo za kritje likvidnostnih posojil, ki so jih zagotovile centralne banke v skladu s svojimi pogoji;
 - (ii) državno jamstvo za na novo izdane obveznosti;
 - (iii) pridobitev kapitalskih instrumentov, ki niso instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ali drugih kapitalskih instrumentov ali uporaba ukrepov za oslajena sredstva po cenah, s trajanjem in pod drugimi pogoji, ki zadevnemu subjektu ne dajejo neupravičene prednosti, kadar ob odobritvi javne pomoči ne obstaja nobena okoliščina iz člena 18(4), točka (a), (b) ali (c), ali člena 21(1);

- (b) kadar se izredna javnofinančna pomoč izvaja v obliki posredovanja sistema jamstva za vloge iz člena 11(3) Direktive 2014/49/EU;
- (c) kadar se izredna javnofinančna pomoč izvaja v obliki posredovanja sistema jamstva za vloge iz člena 11(5) Direktive 2014/49/EU;
- (d) kadar se izredna javnofinančna pomoč zagotovi v obliki državne pomoči, dodeljene subjektu iz člena 32b Direktive 2014/59/EU, razen pomoči, ki jo odobri sistem jamstva za vloge na podlagi člena 11(5) Direktive 2014/49/EU.

2. Podporni ukrepi iz odstavka 1, točka (a):

- (a) so omejeni na solventne subjekte, kar potrdi ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ;
- (b) so previdnostne inčasne narave ter temeljijo na vnaprej določeni strategiji, ki jo odobri ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ, za izstop iz podpornih ukrepov, ki vključujejo jasno določen datum prenehanja ukrepov, datum prodaje ali načrt odplačevanja za vsakega od navedenih ukrepov;

- (c) so sorazmerni, da se odpravijo posledice resne motnje v gospodarstvu države članice izjemne ali sistemske narave in ohrani finančna stabilnost, ter
- (d) se ne uporabljajo za izravnavo izgub, ki jih je ustvaril ali jih bo vsaj v naslednjih 12 mesecih verjetno ustvaril subjekt.

Vnaprej določena strategija iz prvega pododstavka, točka (b), tega odstavka se ne razkrije, dokler subjekt ne izstopi iz zadevnih podpornih ukrepov ali dokler ocena iz odstavka 6, drugi pododstavek, tega člena ni zaključena, ob upoštevanju obveznosti razkritja iz člena 17 Uredbe (EU) št. 596/2014, ki jih ni mogoče odložiti.

3. Za namene odstavka 2, prvi pododstavek, točka (a), tega člena, kadar je izredna javnofinančna pomoč v obliki podpornih ukrepov iz odstavka 1, točki (a)(ii) in (iii), tega člena, se subjekt šteje za solventnega, kadar ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ ugotovi, da ni prišlo ali v naslednjih 12 mesecih na podlagi trenutnih pričakovanj verjetno ne bo prišlo do kršitve zahtev iz člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, člena 104a Direktive 2013/36/EU, člena 11(1) Uredbe (EU) 2019/2033, člena 40 Direktive (EU) 2019/2034 ali ustreznih veljavnih zahtev na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava.

ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ pri ocenjevanju, ali je prišlo do kršitve zahtev iz prvega pododstavka tega odstavka, ne upošteva kršitev, ki so bile do ocene dejansko odpravljene. Kadar ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ ugotovi, da bo v naslednjih 12 mesecih verjetno prišlo do prihodnje kršitve zahtev iz člena 104a Direktive 2013/36/EU ali člena 40 Direktive (EU) 2019/2034, lahko subjekt izjemoma šteje za solventnega, kadar ugotovi, da bo kršitev kratkoročna in da je subjekt načrtoval učinkovite popravne ukrepe za njeno odpravo, ki jih ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ do ocene oceni kot verodostojne.

4. Za namene odstavka 2, prvi pododstavek, točka (d), ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ količinsko opredeli izgube, ki jih je subjekt ustvaril ali jih bo verjetno ustvaril. Ta količinska opredelitev temelji na pregledih kakovosti sredstev, ki jih opravijo ECB, EBA ali nacionalni organi, ali po potrebi na inšpekcijskih pregledih na kraju samem, ki jih izvede ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ. Kadar teh pregledov ali inšpekcijskih pregledov ni mogoče opraviti v razumnem času, lahko ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ količinsko opredelitev utemelji na bilanci stanja subjekta, pod pogojem, da je bilanca stanja skladna z veljavnimi računovodskimi pravili in standardi, kot jih potrdi neodvisni zunanji revizor. Količinska opredelitev se izvede čim bližje datumu odobritve podpornih ukrepov in z uporabo najnovejših informacij, ki so na voljo ECB ali zadevnemu pristojnemu nacionalnemu organu.

5. Podporni ukrepi iz odstavka 1, točka (a)(iii), so omejeni na ukrepe, za katere je ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ ocenil, da so potrebni za ohranitev solventnosti subjekta z odpravo kapitalskega primanjkljaja, ugotovljenega v neugodnem scenariju stresnih testov na nacionalni ravni, ravni Unije ali ravni enotnega mehanizma nadzora ali v enakovrednih preizkusih, ki jih izvede ECB, EBA ali nacionalni organi, kadar je to ustrezno, in potrdi ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ.

Z odstopanjem od odstavka 1, točka (a)(iii), tega člena se pridobitev instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala izjemoma dovoli, kadar je narava ugotovljenega primanjkljaja takšna, da pridobitev katerih koli kapitalskih instrumentov ali drugih kapitalskih instrumentov zadevnemu subjektu ne bi omogočila, da bi odpravil kapitalski primanjkljaj, ugotovljen v neugodnem scenariju v okviru zadevnega stresnega testa ali enakovrednega preizkusa. Znesek pridobljenih instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala ne presega 2 % zneska skupne izpostavljenosti tveganju zadevnega subjekta, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.

V izjemnih okoliščinah lahko ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ dovoli preseganje 2-odstotne omejitve, če dokaže, da je to potrebno in primerno za izvedbo podpornih ukrepov, pri čemer upošteva posebne okoliščine primera. Znesek preseganja omejitve ne sme predstavljati tveganj za pravočasno in verodostojno izvajanje vnaprej določene strategije za izstop iz podpornih ukrepov. ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ Komisiji predloži analizo, na kateri temelji njegovo dovoljenje za preseganje 2-odstotne omejitve za namene morebitne ocene državne pomoči.

6. Če se kateri koli od podpornih ukrepov iz odstavka 1, točka (a), ne odpokliče, odplača ali kako drugače preneha v skladu s pogoji strategije za izstop iz podpornega ukrepa, določene v času odobritve takega ukrepa, ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ zahteva, da subjekt predloži enkratni načrt popravnih ukrepov. V načrtu popravnih ukrepov so opisani ukrepi, ki jih je treba sprejeti za izstop iz podpornega ukrepa v dveh letih in zagotovitev sposobnosti dolgoročnega uspešnega poslovanja subjekta. Načrt popravnih ukrepov ne omejuje pooblastil zadevnih organov, da kadar koli oceni ali ugotovi, ali subjekt propada ali bo verjetno propadel.

Če ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ nista prepričana, da je načrt popravnih ukrepov verodostojen ali izvedljiv, ali če subjekt ne ravna v skladu z načrtom popravnih ukrepov, zadevni organi ocenijo, ali subjekt propada ali bo verjetno propadel.

7. ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ odbor obvesti o rezultatih svojega ocenjevanja, ali so pogoji iz odstavka 2, prvi pododstavek, točke (a), (b) in (d), tega člena izpolnjeni, kar zadeva subjekte in skupine iz člena 7(2) ter subjekte in skupine iz člena 7(4), točka (b), in člena 7(5), kadar so izpolnjeni pogoji za uporabo navedenih določb.“;

(22) člen 19 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Kadar ukrep za reševanje vključuje odobritev državne pomoči na podlagi člena 107(1) PDEU ali pomoči iz sklada v skladu z odstavkom 3 tega člena, shema za reševanje iz člena 18(6) te uredbe ne začne veljati, dokler Komisija ne sprejme pozitivnega ali pogojnega sklepa ali sklepa o nenasprotovanju glede združljivosti uporabe takšne pomoči z notranjim trgov. Komisija ob upoštevanju potrebe, da odbor pravočasno izvede shemo za reševanje, sprejme odločitev o združljivosti uporabe državne pomoči ali pomoči iz sklada z notranjim trgov najpozneje takrat, ko odobri shemo za reševanje ali ji nasprotuje v skladu s členom 18(7), drugi pododstavek, te uredbe, ali pred potekom obdobja 24 ur iz člena 18(7), peti pododstavek, te uredbe, odvisno od tega, kaj nastopi prej.

Institucije Unije pri opravljanju nalog, ki so jim dodeljene s členom 18, vzpostavijo strukturno ureditev, ki zagotavlja operativno neodvisnost in preprečuje nasprotja interesov, ki bi lahko nastala med funkcijami, ki vključujejo opravljanje teh nalog, in drugimi funkcijami, ter na ustrezen način objavijo vse pomembne informacije o svoji notranji organizaciji v zvezi s tem.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Takoj ko odbor meni, da bi bilo morda treba uporabiti sklad, neformalno, hitro in zaupno stopi v stik s Komisijo, da bi razpravljajal o morebitni uporabi sklada, vključno s pravnimi in gospodarskimi vidiki njegove uporabe. Ko je odbor v zadostni meri prepričan, da bo predvidena shema za reševanje vključevala uporabo pomoči iz sklada, formalno obvesti Komisijo o predlagani uporabi sklada. To uradno obvestilo vsebuje vse informacije, ki jih Komisija potrebuje za oceno na podlagi tega odstavka in ki jih odbor ima ali jih lahko na podlagi svojih pooblastil pridobi, v skladu s to uredbo.

Komisija po prejemu uradnega obvestila iz prvega pododstavka oceni, ali bi uporaba sklada zaradi dajanja prednosti upravičencu ali kateri koli drugi družbi izkrivljala konkurenco ali bi jo utegnila izkrivljati, tako da – kolikor bi vplivala na trgovino med državami članicami – več ne bi bila združljiva z notranjim trgov. Komisija za uporabo sklada uporabi merila, vzpostavljena za uporabo pravil o državni pomoči, kot so določena v členu 107 PDEU. Odbor Komisiji zagotovi informacije, ki jih ima ali za katere je pooblaščen, da jih lahko pridobi, v skladu s to uredbo in za katere Komisija meni, da so potrebne za izvedbo te ocene.

Komisija pri oceni upošteva vse zadevne uredbe, sprejete na podlagi člena 109 PDEU, vsa povezana in relevantna sporočila in navodila Komisije ter vse ukrepe, ki jih je Komisija sprejela pri izvajanju pravil Pogodb glede državne pomoči, kot so v veljavi, ko je treba pripraviti oceno. Ti ukrepi se uporabijo, kot da so sklicevanja na državo članico, odgovorno za priglasitev pomoči, sklicevanja na odbor, in z vsemi drugimi potrebnimi spremembami.

Komisija sprejme odločitev o združljivosti uporabe sklada z notranjim trgom in jo naslovi na odbor in na nacionalne organe za reševanje zadevne države članice ali zadevnih držav članic. Ta odločitev je lahko odvisna od pogojev, obvez ali zavez upravičenca in upošteva potrebo po pravočasni izvedbi ukrepa za reševanje s strani odbora.

Odločitev lahko odboru, nacionalnim organom za reševanje v zadevni sodelujoči državi članici oziroma državah članicah ali upravičencu naloži obveznost, da zagotovijo spremljanje skladnosti. To lahko vključuje zahteve za imenovanje skrbnika ali druge neodvisne osebe za pomoč pri spremljanju. Skrbnik ali druga neodvisna oseba lahko opravlja funkcije, ki so opredeljene v sklepu Komisije.

Vsaka odločitev na podlagi tega odstavka se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Komisija lahko sprejme negativno odločitev, naslovljeno na odbor, kadar odloči, da bi bila predlagana uporaba sklada neskladna z notranjim trgov in je ne bi bilo mogoče izvesti v obliki, kot jo predlaga odbor. Ko odbor prejme takšno odločitev, znova preuči svojo shemo za reševanje in pripravi revidirano shemo za reševanje.“;

(c) odstavek 10 se nadomesti z naslednjim:

„10. Z odstopanjem od odstavka 3 lahko Svet na zahtevo države članice ali odbora v sedmih dneh po vložitvi take zahteve soglasno odloči, da se uporaba sklada šteje za združljivo z notranjim trgov, kadar tako odločitev upravičujejo izjemne okoliščine. Komisija sprejme odločitev v primeru, da je Svet ni sprejel v tem sedem-dnevnem obdobju.“;

(23) člen 20 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„8a. Kadar je treba prispevati informacije pri odločitvah iz odstavka 5, točki (c) in (d), cenilec dopolni informacije iz odstavka 7, točka (c), z oceno vrednosti zunajbilančnih sredstev in vrednosti obveznosti, ki bi v prihodnje lahko nastale zaradi negotovega dogodka, in obveznosti z negotovim časom zapadlosti ali zneskom.“;

(b) v odstavku 17 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) obravnava delničarjev in upnikov ali zadevnih sistemov jamstva za vloge v primerih iz člena 79(1), točka (a), in člena 79(6), če bi bil za institucijo v postopku reševanja, v zvezi s katero je bil izveden ukrep oziroma ukrepi za reševanje, uveden običajni insolvenčni postopek v trenutku, ko je bila sprejeta odločitev o ukrepu za reševanje;“;

(24) člen 21 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) prvi pododstavek se spremeni:

– uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

Odbor v skladu s postopkom iz člena 18 uporabi pooblastilo za odpis ali konverzijo ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz odstavka 7a tega člena v zvezi s subjekti in skupinami iz člena 7(2) ter subjekti in skupinami iz člena 7(4), točka (b), in člena 7(5), kadar so izpolnjeni pogoji za uporabo teh določb, samo kadar na izvršni seji po prejemu sporočila v skladu z drugim pododstavkom ali na lastno pobudo ter ob upoštevanju potrebe po dejanskem izvajanju pooblastila za odpis ali konverzijo ali po potrebi strategije reševanja za skupino v postopku reševanja ugotovi, da je izpolnjena ena ali več od naslednjih okoliščin:“;

– točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) subjekt ali skupina potrebuje izredno javnofinančno pomoč, razen kadar se ta pomoč odobri v eni od oblik iz člena 18a.“;

(ii) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Oceno pogojev iz prvega pododstavka, točke (a) do (d), tega odstavka opravi ECB za subjekte iz člena 7(2), točka (a), ali zadevni pristojni nacionalni organ za subjekte iz člena 7(2), točka (b), člena 7(4), točka (b), in člena 7(5) ter odbor na izvršni seji v skladu z dodelitvijo nalog v skladu s postopkom iz člena 18(1) in (2).“;

(b) odstavek 2 se črta;

(c) v odstavku 3 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) ob upoštevanju časovnega okvira in drugih ustreznih okoliščin ni upravičeno pričakovati, da bi kakršen koli ukrep, vključno z alternativni ukrepi zasebnega sektorja, nadzornimi ukrepi ali ukrepi za zgodnje posredovanje, razen odpisa ali konverzije ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz odstavka 7a, preprečil propad subjekta ali skupine v razumnem časovnem okviru.“;

(d) odstavek 9 se nadomesti z naslednjim:

„9. Kadar je izpolnjen eden ali več pogojev iz odstavka 1 tega člena v zvezi s subjektom iz navedenega odstavka in so izpolnjeni tudi pogoji iz člena 18(1) v zvezi z navedenim subjektom ali subjektom, ki pripada isti skupini, se uporabi postopek iz člena 18(6), (7) in (8). Odbor sprejme enotno shemo za reševanje, ki zajema subjekt, za katerega so izpolnjeni pogoji iz člena 18(1), in vse subjekte iz odstavka 1 tega člena.“;

(25) v členu 22 se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

„5. Kadar se instrumenti za reševanje iz odstavka 2, točka (a) ali (b), samostojno ali v kombinaciji z drugimi instrumenti za reševanje uporabijo za prenos le dela sredstev, pravic ali obveznosti institucije v postopku reševanja, se ves preostali del subjekta po prenosu sredstev, pravic ali obveznosti in po potrebi po uporabi drugih instrumentov za reševanje preneha v skladu z veljavnim nacionalnim pravom.

Prvi pododstavek tega odstavka se ne uporablja, kadar se za institucijo v postopku reševanja uporablja instrument za reševanje s sredstvi upnikov za namen člena 27(1), točka (a), v kombinaciji z drugimi instrumenti za reševanje.

Kadar bi ukrep za reševanje v primerih iz prvega pododstavka tega odstavka povzročil, da bi izgube krili upniki ali da bi se njihove terjatve konvertirale, se lahko odbor odloči, da ne bo izvajal pooblastila za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov v skladu s členom 21, kot je navedeno v odstavku 1 tega člena, če bi ti instrumenti ostali v preostalem delu subjekta, uporaba instrumentov za reševanje iz odstavka 2, točka (a) ali (b), tega člena pa bi skupaj s prenehanjem preostalega dela subjekta na podlagi vrednotenja iz člena 20 zagotovila, da bi krili izgube pred vsemi drugimi upniki institucije v postopku reševanja.“;

(26) člen 27 se spremeni:

(a) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Sklad lahko da prispevek iz odstavka 6, samo kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) delničarji ter imetniki ustreznih kapitalskih instrumentov in drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, z zmanjšanjem, odpisom ali konverzijo na podlagi člena 48(1) Direktive 2014/59/EU in člena 21(10) te uredbe, ter sistem jamstva za vloge na podlagi člena 79 te uredbe, kadar je ustrezno, zagotovijo prispevek za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo, enak znesku, ki ni manjši od 8 % vseh obveznosti, vključno s kapitalom institucije v postopku reševanja, izmerjenih v skladu z vrednotenjem iz člena 20(1) do (15) te uredbe;

(b) prispevek sklada ne presega 5 % skupnih obveznosti, vključno s kapitalom institucije v postopku reševanja, izmerjenih v skladu z vrednotenjem iz člena 20(1) do (15).“;

(b) odstavek 9 se nadomesti z naslednjim:

„9. Odbor lahko v izjemnih okoliščinah poišče dodatno financiranje iz alternativnih virov financiranja, potem ko:

(a) je sklad zagotovil prispevek na podlagi odstavka 6 in je bila dosežena 5-odstotna omejitev iz odstavka 7, točka (b), in

(b) so bile vse obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, ki niso upravičene vloge, in so razvrščene nižje kot vloge iz člena 108(1), prvi pododstavek, točka (b), Direktive 2014/59/EU ter niso bile izvzete iz reševanja s sredstvi upnikov na podlagi odstavka 5 tega člena, v celoti odpisane ali konvertirane.“;

(c) odstavek 13 se nadomesti z naslednjim:

„13. Odbor na podlagi vrednotenja, ki je skladno z zahtevami iz člena 20(1) do (15), oceni seštevek:

(a) kadar je ustrezno, zneska, v višini katerega je treba odpisati obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, da se zagotovi, da je neto vrednost sredstev institucije v postopku reševanja enaka nič, ter

- (b) kadar je ustrezno, zneska, v višini katerega je treba konvertirati obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, v delnice ali druge vrste kapitalskih instrumentov, da se ponovno vzpostavi količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala:
 - (i) institucije v postopku reševanja ali
 - (ii) premostitvene institucije.

13a. Na podlagi ocene iz odstavka 13 se določi znesek, v višini katerega je treba odpisati ali konvertirati obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, za naslednje namene:

- (a) da se obnovi količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije v postopku reševanja ali po potrebi določi količnik premostitvene institucije ob upoštevanju morebitnega prispevka kapitala iz sklada v skladu s členom 76(1), točka (d);
- (b) da se ohrani zadostno tržno zaupanje v institucijo v postopku reševanja ali premostitveno institucijo, pri čemer se upoštevajo vse obveznosti, ki bi v prihodnje lahko nastale zaradi nedoločenega dogodka, ali obveznosti z negotovim časom zapadlosti ali zneskom, ki niso bile odpisane ali konvertirane, ter tej instituciji omogoča, da vsaj še eno leto izpolnjuje pogoje za dovoljenje in da opravlja dejavnosti, za katere ima dovoljenje v skladu z Direktivo 2013/36/EU ali 2014/65/EU.

Kadar namerava odbor uporabiti instrument izločitve sredstev iz člena 26, se pri znesku, v višini katerega je treba zmanjšati obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, ustrezno upošteva preudarna ocena kapitalskih potreb nosilca upravljanja sredstev.“;

(27) člen 30 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Obveznost sodelovanja in izmenjave informacij“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Odbor, Svet, Komisija, ECB ter nacionalni organi za reševanje in pristojni nacionalni organi pri izvrševanju svojih odgovornosti iz te uredbe tesno sodelujejo, zlasti pri načrtovanju reševanja, zgodnjem posredovanju in fazah reševanja v skladu s členi 8 do 29. Med seboj si zagotavljajo vse informacije, potrebne za opravljanje njihovih nalog, vključno z informacijami iz odstavkov 2a, 2b in 2c tega člena.“;

(c) vstavijo se naslednji odstavki:

- „2a. Odbor, ESRB, EBA, ESMA in EIOPA tesno sodelujejo in drug drugemu zagotavljajo vse informacije, ki jih potrebujejo za opravljanje svojih nalog.
- 2b. ECB in druge članice Evropskega sistema centralnih bank (ESCB) tesno sodelujejo z odborom in mu zagotavljajo vse informacije, potrebne za izvajanje nalog odbora, vključno z informacijami, ki jih zberejo v skladu s Statutom Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke. Za vse take izmenjave informacij se uporablja člen 88(6).
- 2c. Imenovani organi in sistemi jamstva za vloge tesno sodelujejo z odborom. Navedeni imenovani organi, sistemi jamstva za vloge in odbor si medsebojno zagotavljajo vse informacije, potrebne za opravljanje njihovih nalog. Za imenovane organe in sisteme jamstva za vloge veljajo zahteve o varovanju poslovne skrivnosti iz člena 88.“;

(d) odstavka 6 in 7 se nadomestita z naslednjim:

- „6. Odbor si prizadeva za tesno sodelovanje z vsemi instrumenti za javnofinančno pomoč, vključno z evropskim instrumentom za finančno stabilnost (EFSF) in evropskim mehanizmom za stabilnost (EMS), zlasti v vseh naslednjih primerih:
- (a) v izrednih razmerah iz člena 27(9) in kadar je tak instrument odobril ali bo verjetno odobril neposredno ali posredno finančno pomoč subjektom s sedežem v sodelujoči državi članici;
 - (b) kadar je odbor sklenil pogodbo za shemo financiranja sklada na podlagi člena 74.
7. Kadar je potrebno, odbor z ECB in drugimi članicami ESCB, nacionalnimi organi za reševanje in pristojnimi nacionalnimi organi ter imenovanimi organi in sistemi jamstva za vloge sklene memorandum o soglasju, v katerem je na splošno opisano njihovo sodelovanje pri opravljanju njihovih nalog po pravu Unije na podlagi odstavkov 2 do 2c in 4 tega člena in člena 74, drugi odstavek. Memorandum se redno pregleduje, objavi pa se ob upoštevanju zahtev varovanja poslovne skrivnosti.“;

(28) vstavi se naslednji člen:

„Člen 30a

Informacije, ki jih hranijo centralizirani avtomatizirani mehanizmi

1. Organi, ki upravljajo centralizirane avtomatizirane mehanizme, vzpostavljene na podlagi člena 32a Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta*, odboru na njegovo zahtevo zagotovijo informacije, ki zadevajo skupno število strank, za katere je subjekt iz člena 2 te uredbe edini ali glavni bančni partner.
2. Odbor zahteva informacije iz odstavka 1 samo za vsak primer posebej in kadar je to potrebno in sorazmerno za opravljanje njegovih nalog na podlagi te uredbe.
3. Odbor informacije, pridobljene na podlagi odstavka 1, posreduje zadevnim nacionalnim organom za reševanje v okviru opravljanja njihovih nalog na podlagi te uredbe.

* Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).“;

(29) v členu 31 se doda naslednji odstavek:

„3. Za subjekte in skupine iz člena 7(2) te uredbe ter subjekte in skupine iz člena 7(4), točka (b), in člena 7(5), te uredbe, kadar so izpolnjeni pogoji za uporabo navedenih določb, se nacionalni organi za reševanje posvetujejo z odborom, preden ukrepajo na podlagi člena 86 Direktive 2014/59/EU.

Nacionalni organi za reševanje določijo ustrezen rok, v katerem mora odbor odgovoriti na zahtevo za posvetovanje in ki ni krajši od dveh delovnih dni po tem, ko je nacionalni organi za reševanje predložil zahtevo. Kadar odbor v tem roku ne izrazi svojega mnenja ali zahteva njegovega podaljšanja, se domneva, da nima pripomb.“;

(30) v členu 32(1) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

Kadar skupina vključuje subjekte s sedežem v sodelujočih državah članicah in v nesodelujočih državah članicah ali tretjih državah, brez poseganja v odobritev Sveta ali Komisije, ki se zahteva v skladu s to uredbo, odbor zastopa nacionalne organe za reševanje iz sodelujočih držav članic pri posvetovanju in sodelovanju z nesodelujočimi državami članicami ali tretjimi državami v skladu s členi 7, 8, 12, 13, 16, 18, 45h, 55 ter 88 do 92 Direktive 2014/59/EU.“;

(31) člen 34 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

Odbor lahko ob uporabi vseh informacij, ki so ECB že na voljo, vključno z informacijami, ki so jih na podlagi Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke zbrale članice ESCB, ali vseh informacij, ki so na voljo pristojnim nacionalnim organom, ESRB, EBA, ESMA ali EIOPA, prek nacionalnih organov za reševanje ali neposredno, potem ko je nacionalne organe za reševanje obvestil, od naslednjih pravnih ali fizičnih oseb zahteva, da mu v skladu s postopkom in v obliki, ki ju zahteva, zagotovijo vse potrebne informacije za opravljanje njegovih nalog:“;

(b) odstavka 5 in 6 se nadomestita z naslednjim:

„5. Odbor, ECB, članice ESCB, pristojni nacionalni organi, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA in nacionalni organi za reševanje lahko pripravijo memorandume o soglasju, ki določajo postopek, ki ureja izmenjavo informacij. Izmenjava informacij med odborom, ECB in drugimi članicami ESCB, pristojnimi nacionalnimi organi, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA in nacionalnimi organi za reševanje se ne šteje za kršitev zahtev varovanja poslovne skrivnosti.

6. Pristojni nacionalni organi, ECB, članice ESCB, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA in nacionalni organi za reševanje sodelujejo z odborom, da preverijo, ali so nekatere ali vse zahtevane informacije že na voljo ob predložitvi zahteve. Kadar so take informacije na voljo, jih pristojni nacionalni organi, ECB in druge članice ESCB, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA ali nacionalni organi za reševanje zagotovijo odboru.“;

(32) vstavi se naslednji člen:

„Člen 41a

Nadzor Sodišča Evropske unije

Sodišče Evropske unije ima neomejeno pristojnost za nadzor nad odločitvami, s katerimi odbor naloži globo ali periodično denarno kazen. Naloženo globo ali periodično denarno kazen lahko razveljavi ali pa zniža ali zviša njen znesek.“;

(33) člen 43 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se vstavi naslednja točka:

„(aa) podpredsednik, imenovan v skladu s členom 56;“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Vsak član, tudi predsednik in podpredsednik, ima en glas.“;

(34) člen 45 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Preglednost in odgovornost“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„3a. Odbor objavi svoje politike, smernice, splošna navodila in delovne dokumente osebja o reševanju na splošno ter o praksah in metodologijah reševanja, ki se uporabljajo v okviru EMR, če takšna objava ne pomeni razkritja zaupnih informacij. Ta zahteva glede objave se ne uporablja za dokumente, ki vsebujejo smernice ali navodila za notranje ekipe za reševanje, ali druge dokumente, pripravljene izključno za namene notranje izmenjave informacij v okviru EMR.“;

(35) v členu 50(1) se točka (n) nadomesti z naslednjim:

„(n) v skladu s kadrovskimi predpisi in pogoji za zaposlitev imenujeta računovodja in notranji revizor, ki sta pri opravljanju svojih nalog funkcionalno neodvisna;“;

(36) člen 53 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Izvršno sejo odbora sestavljajo predsednik, podpredsednik in štirje člani iz člena 43(1), točka (b). Odbor se na izvršni seji sestaja po potrebi.“;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Člani odbora iz člena 43(1), točke (a), (aa) in (b) zagotovijo, da so v okviru vseh različnih sestav izvršnih sej odbora odločitve in ukrepi o reševanju, zlasti glede uporabe sklada, skladni, ustrezni in sorazmerni.“;

(37) člen 54 se spremeni:

(a) odstavek 2 se spremeni:

(i) uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Pri opravljanju nalog na podlagi odstavka 1 tega člena odbor na izvršni seji.“;

(ii) doda se naslednja točka:

„(f) v skladu s postopkom iz odstavka 2a opravi posvetovanja o smernicah, splošnih navodilih in vseh drugih instrumentih splošne uporabe v okviru EMR, v katerih je določeno, kako naj bi odbor izvajal to uredbo.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Za namene odstavka 2, točka (f), se uporablja naslednji postopek:

- (a) odbor na izvršni seji predstavi osnutek instrumenta odboru na plenarni seji;
- (b) odbor na plenarni seji zagotovi, da se s člani odbora iz člena 43(1), točka (c), opravi posvetovanje o osnutku instrumenta;
- (c) odbor na izvršni seji pregleda vse pripombe, predložene v okviru posvetovanja iz točke (b);
- (d) po pregledu pripomb odbor na izvršni seji svojo oceno teh pripomb predloži v razpravo odboru na plenarni seji;

- (e) odbor na izvršni seji odloči o končni različici instrumenta po razpravi iz točke (d) in po ustreznem upoštevanju vseh prejetih pripomb.

Odbor na izvršni seji odboru na plenarni seji predloži ustrezne razloge za odločitve v zvezi z instrumentom iz prvega pododstavka tega odstavka.

Povzetek teh razlogov se objavi v letnem poročilu odbora iz člena 45(2).“;

(38) v členu 55 se odstavka 1 in 2 nadomestita z naslednjim:

- „1. Predsednik, podpredsednik in člani iz člena 43(1), točka (b), pri razpravljanju o posameznem subjektu ali skupini, ki ima sedež v samo eni sodelujoči državi članici, če v roku, ki ga določi predsednik, vsi člani iz člena 53(1) in (3) ne morejo doseči skupnega dogovora s soglasjem, odločitev sprejmejo z navadno večino.
2. Predsednik, podpredsednik in člani iz člena 43(1), točka (b), pri razpravljanju o čezmejni skupini, če v roku, ki ga določi predsednik, vsi člani iz člena 53(1) in (4) ne morejo doseči skupnega dogovora s soglasjem, odločitev sprejmejo z navadno večino.“;

(39) člen 56 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) pripravo predhodnega osnutka proračuna in osnutka proračuna odbora v skladu s členom 61 in izvajanje proračuna odbora v skladu s členom 63;“;

(b) v odstavku 5 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„5. Mandat predsednika, podpredsednika in članov iz člena 43(1), točka (b) je pet let. Ta mandat ni obnovljiv.“;

(c) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Predsednik, podpredsednik in člani iz člena 43(1), točka (b), ostanejo na položaju, dokler niso imenovani njihovi nasledniki in dokler ti ne začnejo opravljati svojih nalog v skladu s sklepom Sveta iz odstavka 6 tega člena.“;

(d) odstavek 8 se črta;

(40) člen 61 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 61

Priprava proračuna

1. Predsednik vsako leto do 31. marca pripravi predhodni osnutek proračuna odbora, vključno z izjavo o oceni prihodkov in odhodkov odbora za naslednje leto, skupaj z osnutkom kadrovskega načrta, in ga predloži odboru na plenarni seji.

Odbor na plenarni seji po potrebi prilagodi predhodni osnutek proračuna odbora skupaj z osnutkom kadrovskega načrta.

2. Predsednik na podlagi predhodnega osnutka proračuna, ki ga sprejme odbor na plenarni seji, pripravi osnutek proračuna odbora in ga predloži odboru v sprejetje na plenarni seji.

Odbor vsako leto do 30. novembra na plenarni seji po potrebi prilagodi osnutek proračuna, ki ga je predložil predsednik, in sprejme končni proračun odbora skupaj s kadrovskim načrtom.“;

(41) v členu 62 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

- „3. Za sprejetje standardov notranjega nadzora ter vzpostavitev sistemov in postopkov notranjega nadzora, ki so ustrezni za opravljanje nalog notranjega revizorja, je odgovoren odbor na plenarni seji.“;

(42) v členu 69 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Če razpoložljiva finančna sredstva ne zadoščajo za doseganje ciljne ravni iz odstavka 1 tega člena, se predhodni prispevki, izračunani v skladu s členom 70, zbirajo, dokler ni dosežena ciljna raven. Odbor lahko pobiranje predhodnih prispevkov, zbranih v skladu s členom 70, odloži za največ tri leta za zagotovitev, da znesek, ki ga je treba pobrati, doseže znesek, ki je sorazmeren s stroški postopka pobiranja, pod pogojem, da tak odlog ne vpliva pomembno na zmožnost odbora, da uporabi sklad na podlagi oddelka 3. Kadar razpoložljiva finančna sredstva predstavljajo manj kot dve tretjini ciljne ravni, se prispevki določijo tako, da se lahko ciljna raven doseže v razumnem časovnem okviru, ki ni daljši od šestih let.

Kadar pa skupna neto uporaba sklada v zadnjih treh letih, ki jo omogoča prispevek sistemov jamstva za vloge v skladu s členom 79(4), doseže prag 20 % ciljne ravni sklada in se razpoložljiva finančna sredstva zmanjšajo na manj kot dve tretjini ciljne ravni, se predhodni prispevki, potrebni zaradi take uporabe, določijo na ravni, ki omogoča, da se ciljna raven doseže v desetih letih.

Pri predhodnih prispevkih se ustrezno upoštevata faza poslovnega cikla in morebitni vpliv procikličnih prispevkov na določanje letnih prispevkov v okviru tega odstavka.“;

(43) člen 70 se spremeni:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Razpoložljiva finančna sredstva, ki jih je treba upoštevati, da se doseže ciljna raven iz člena 69, lahko vključujejo nepreklicne zaveze za plačilo, ki so v celoti zavarovane s sredstvi z nizkim tveganjem, ki niso obremenjena z nobenimi pravicami tretjih oseb, pri čemer so na voljo in namenjene izključno uporabi s strani odbora, in sicer za namene iz člena 76(1). Delež nepreklicnih zavez za plačilo ne presega 30 % celotnega zneska prispevkov, ki se zberejo v skladu s tem členom. V okviru te omejitve odbor vsako leto določi delež nepreklicnih zavez za plačilo v skupnem znesku prispevkov, ki se zberejo v skladu s tem členom.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„3a. Odbor pozove k izpolnitvi nepreklicnih zavez za plačilo, danih na podlagi odstavka 3 tega člena, kadar je na podlagi člena 76 potrebna uporaba sklada.

Kadar subjekt ne spada več v področje uporabe člena 2, odbor razveljavi nepreklicne zaveze za plačilo, ki so bile dane na podlagi odstavka 3 tega člena, zavarovanje s premoženjem, ki se uporabi za te zaveze, pa se vrne.

Ob upoštevanju, da je treba ohraniti ali ponovno vzpostaviti ustrezno raven finančnih sredstev, ki so na voljo v skladu, je odbor v primerih iz drugega pododstavka pooblaščen, da po razveljavitvi nepreklicnih zavez za plačilo določi znesek, ki ga subjekt iz drugega pododstavka prispeva v sklad v obliki, pod pogoji in v časovnem okviru, ki so določeni v odločitvi odbora.

Prispevek iz tretjega pododstavka ne presega zneska nepreklicnih zavez za plačilo, razveljavljenih v skladu z drugim pododstavkom.“;

(44) v členu 71(1) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Skupni znesek izrednih naknadnih prispevkov na leto ne presega trikratnika zneska v višini 12,5 % ciljne ravni iz člena 69.“;

(45) v členu 74 se doda naslednji odstavek:

„Odbor obvesti Komisijo in ECB takoj, ko meni, da bi bilo morda treba v skladu s tem členom aktivirati pogodbe za sheme financiranja sklada, ter Komisiji in ECB zagotovi vse informacije, potrebne za opravljanje njunih nalog v zvezi s temi shemami financiranja.“;

(46) člen 76 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (e) nadomesti z naslednjim:

„(e) plačilo nadomestila delničarjem in upnikom ali – v primerih iz člena 79(1), točka (a), in člena 79(6) – sistemom jamstva za vloge, če so glede na vrednotenje na podlagi člena 20(5) utrpeli večjo izgubo, kot bi jo glede na vrednotenje na podlagi člena 20(16) utrpeli v primeru prenehanja po običajnem insolvenčnem postopku;“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„3a. Kadar se uporablja odstavek 3, se vsi variabilni prejemki, vključno s posebnimi pokojninskimi ugodnostmi, sedanjih in nekdanjih članov upravljalnega organa in višjega vodstva institucije v postopku reševanja za obdobja pred propadom institucije, ki niso bili izplačani ali niso dospeli v plačilo, razveljavijo. Sedanji in nekdanji člani upravljalnega organa ali višjega vodstva vrnejo ali poplačajo variabilne prejemke, vključno s posebnimi pokojninskimi ugodnostmi, ki so dospeli v plačilo ali bili izplačani v 24 mesecih pred odločitvijo o sprejetju ukrepa za reševanje, razen če dokažejo, da niso bili udeleženi v ravnanju, zaradi katerega je institucija v postopku reševanja propadla ali ki je prispevalo k njenemu propadu, oziroma da niso bili odgovorni za tako ravnanje.

Ta odstavek se ne uporablja za variabilne prejemke, vključno s posebnimi pokojninskimi ugodnostmi, ki jih ureja kolektivna pogodba.“;

(c) dodata se naslednja odstavka:

- „5. Kadar se instrumenti za reševanje iz člena 22(2), točka (a) ali (b), uporabijo za prenos le dela sredstev, pravic ali obveznosti institucije v postopku reševanja, ima odbor terjatev do preostalega dela subjekta za vse odhodke in izgube, ki jih ima sklad zaradi prispevkov k reševanju v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena v zvezi z izgubami, ki bi jih sicer nosili upniki.
6. Terjatve odbora iz odstavka 5 tega člena in člena 22(6) te uredbe imajo na podlagi člena 108(9) Direktive 2014/59/EU v vsaki sodelujoči državi članici enako prednostno razvrstitev kot terjatve nacionalnih shem za financiranje reševanja v nacionalnem pravu te države članice, ki ureja običajne insolvenčne postopke.“;

(47) člen 79 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 79

Uporaba sistemov jamstva za vloge v okviru reševanja

1. Sodelujoče države članice zagotovijo, da, kadar odbor sprejme ukrep za reševanje v zvezi s kreditno institucijo in če tak ukrep zagotavlja, da imajo vlagatelji še naprej dostop do vlog, sistem jamstva za vloge, s katerim je povezana navedena kreditna institucija, prispeva naslednje zneske:
 - (a) kadar se instrument za reševanje s sredstvi upnikov uporablja za namene člena 27(1), prvi pododstavek, točka (a), neodvisno ali v kombinaciji z drugimi instrumenti za reševanje, znesek, v višini katerega bi bile krite vloge odpisane ali konvertirane za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo institucije v postopku reševanja na podlagi člena 27(13), če bi bile krite vloge vključene v področje uporabe reševanja s sredstvi upnikov;
 - (b) kadar se instrument prodaje poslovanja ali instrument premostitvene institucije uporabljata neodvisno ali v kombinaciji z drugimi instrumenti za reševanje, kar vodi do izstopa institucije v postopku reševanja s trga:
 - (i) znesek, potreben za kritje razlike med vrednostjo kritih vlog in obveznosti, ki so razvrščene prednostno enako ali višje kot krite vloge, na eni strani ter vrednostjo sredstev institucije v postopku reševanja, ki se prenesejo na prejemnika, na drugi strani, ter

- (ii) po potrebi znesek, potreben za zagotovitev kapitalske nevtralnosti prejemnika po prenosu.
- 2. V primerih iz odstavka 1, točka (b), tega člena, kadar prenos na prejemnika vključuje vloge, ki niso krite vloge ali druge obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, odbor pa je ugotovil, da za te vloge ali obveznosti veljajo okoliščine iz člena 27(5), in kadar prag iz člena 27(7), točka (a), za uporabo shem za financiranje reševanja ni dosežen s prispevkom za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo, ki so ga zagotovili delničarji in imetniki ustreznih kapitalskih instrumentov in drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, sistem jamstva za vloge prispeva:
 - (a) znesek, potreben za kritje razlike med vrednostjo vlog iz člena 108(1), prvi pododstavek, Direktive 2014/59/EU in obveznosti, ki so razvrščene prednostno enako ali višje kot krite vloge, na eni strani ter vrednostjo sredstev institucije v postopku reševanja, ki se prenesejo na prejemnika, na drugi strani, ter
 - (b) po potrebi znesek, potreben za zagotovitev kapitalske nevtralnosti prenosa za prejemnika.

Po prispevku sistema jamstva za vloge v primerih iz prvega pododstavka se institucija v postopku reševanja vzdrži pridobivanja deležev v drugih podjetjih in razdelitev v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom ali plačil za instrumente dodatnega temeljnega kapitala oziroma izvajanja drugih dejavnosti, ki bi lahko privedle do odliva sredstev.

3. Kadar se sredstva sistema jamstva za vloge uporabijo pri izvajanju instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov v skladu z odstavkom 1, točka (a), za prispevanje k dokapitalizaciji institucije v postopku reševanja, sistem jamstva za vloge prenese svoja imetja delnic ali drugih lastniških instrumentov v instituciji v postopku reševanja na zasebni sektor, takoj ko to dopuščajo poslovne in finančne okoliščine.

Sistem jamstva za vloge trži delnice ali druge lastniške instrumente iz prvega pododstavka na odprt in pregleden način. Pri nobeni taki prodaji se teh delnic ali instrumentov ne sme prikazovati napačno oziroma se ne sme diskriminirati med potencialnimi kupci, sama prodaja pa se izvede pod tržnimi pogoji.

4. Prispevek sistema jamstva za vloge k prenosu, ki vključuje vloge, ki niso krite vloge, ali druge obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, v skladu z odstavkom 2 tega člena se upošteva pri pragu iz člena 27(7), točka (a), kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) skupna vrednost sredstev institucije v postopku reševanja na posamični podlagi ne presega 80 milijard EUR;
 - (b) institucija v postopku reševanja v 24 mesecih pred odločitvijo o sprejetju ukrepa za reševanje ni bila opredeljena kot subjekt za likvidacijo v načrtu reševanja skupine ali načrtu reševanja;
 - (c) kapitalski instrumenti in kvalificirane obveznosti institucije v postopku reševanja ter vse obveznosti, ki se ne štejejo več za kvalificirane obveznosti, ker ne izpolnjujejo pogoja iz člena 72c(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, so bili v celoti uporabljeni za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo, razen tistih kvalificiranih obveznosti, za katere po mnenju odbora veljajo okoliščine iz člena 27(5) te uredbe;
 - (d) raven zahteve iz člena 12(1) za institucijo v postopku reševanja je vsaj enaka ravni iz člena 12d(5a);

- (e) institucija v postopku reševanja ni kršila zahteve iz člena 12a(2), točka (a), vključno z zadevnimi vmesnimi ciljnim ravnmi, določenimi na podlagi člena 12k(1) in (2), dve zaporedni četrtletji v štiriletnem obdobju, ki se konča na datum pred prvim dnevom treh celih četrtletij pred odločitvijo o sprejetju ukrepa za reševanje.

Za namene prvega pododstavka, točka (e), tega odstavka, kadar ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ ali odbor uporabi vsaj enega od ukrepov iz člena 12j(1) za obravnavanje kršitve zahteve iz člena 12a(2), točka (a), odbor ne upošteva kršitev te zahteve v obdobju štirih celih četrtletij pred odločitvijo o sprejetju ukrepa za reševanje.

Točka (e) prvega pododstavka tega odstavka se ne uporablja za zahteve, ki izhajajo iz uporabe člena 12c(4), (5) ali (7).

- 5. Kadar prispevek sistema jamstva za vloge k prenosu, ki vključuje vloge, ki niso krite vloge, ali druge obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, na podlagi odstavkov 2 in 4 tega člena, skupaj s prispevkom za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo, ki so ga zagotovili delničarji in imetniki ustreznih kapitalskih instrumentov in drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, omogoča uporabo sklada, se omeji na znesek, ki je potreben za doseganje praga iz člena 27(7), točka (a). Po prispevku sistema jamstva za vloge se sklad uporablja v skladu z načeli, ki urejajo uporabo sklada, kot je navedeno v členih 27 in 76.

Kadar ima institucija v postopku reševanja skupno vrednost sredstev na posamični podlagi med 30 in 80 milijardami EUR, prispevek sistema jamstva za vloge na podlagi tega odstavka ne presega 2,5 % skupnih obveznosti, vključno s kapitalom institucije v postopku reševanja.

6. Kadar se uporablja odstavek 4 tega člena in so izpolnjeni pogoji iz člena 27(9), sistem jamstva za vloge zagotovi dodaten prispevek, enak znesku izgub, ki bi jih utrpele krite vloge, če bi utrpele izgube sorazmerno z izgubami upnikov, ki imajo v nacionalnem prednostnem vrstnem redu v okviru insolventnosti enak položaj.

Stroški dodatnega prispevka sistema jamstva za vloge iz prvega pododstavka tega odstavka ne presegajo izgub, ki bi jih utrpel, če bi do prenehanja institucije prišlo po običajnem insolvenčnem postopku, kot je ocenjeno na podlagi člena 20(9).

7. V nobenem primeru skupni znesek prispevka sistema jamstva za vloge k ukrepu za reševanje v skladu s tem členom ne presega zneska iz člena 11e, točka (a), Direktive 2014/49/EU.

Kadar se uporablja instrument prodaje poslovanja ali instrumenti premostitvene institucije v skladu z odstavkom 1, točka (b), ali odstavkom 2 tega člena, znesek prispevka sistema jamstva za vloge iz teh določb ne presega 62,5 % ciljne ravni sistema jamstva za vloge iz člena 10(2) Direktive 2014/49/EU.

Imenovani organ lahko odloči, da se omejitev iz drugega pododstavka tega odstavka ne uporablja, če mu odbor predloži utemeljitev, da je prispevek sistema jamstva za vloge v znesku, ki presega 62,5 % njegove ciljne ravni, potreben, da bi preprečili negativne učinke na finančno stabilnost ali ohranili dostop vlagateljev do njihovih vlog.

Kadar se uporabi instrument za reševanje s sredstvi upnikov v skladu z odstavkom 1, točka (a), tega člena, znesek prispevka sistema jamstva za vloge ne presega izgub, ki bi jih sistem jamstva za vloge utrpel, če bi do prenehanja institucije prišlo po običajnem insolvenčnem postopku, kot je ocenjeno na podlagi člena 20(9).

Sistem jamstva za vloge nemudoma obvesti odbor na njegovo zahtevo o zneskih iz prvega in drugega pododstavka.

8. Odbor določi znesek prispevka sistema jamstva za vloge v skladu s tem členom ter o svoji odločitvi uradno obvesti imenovani organ in sistem jamstva za vloge. Sistem jamstva za vloge to odločitev brez odlašanja upošteva.
9. Kadar se upravičene vloge pri instituciji v postopku reševanja prenesejo na drug subjekt z uporabo instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvene institucije, vlagatelji ne morejo uveljavljati nobenih zahtevkov v skladu z Direktivo 2014/49/EU do sistema jamstva za vloge v zvezi s katerim koli delom njihovih vlog pri instituciji v postopku reševanja, ki niso prenesene, pod pogojem, da je znesek njihovih vlog, ki so bile prenesene, enak ali večji od skupne ravni kritja iz člena 6 navedene direktive.
10. Kadar sistem jamstva za vloge zagotovi prispevek k ukrepu za reševanje, se uporablja člen 76(3a).
11. Kadar je bila uporaba sklada za institucijo v postopku reševanja, katere skupna vrednost sredstev na posamični podlagi znaša med 30 in 80 milijardami EUR, omogočena s prispevkom sistema jamstva za vloge v skladu z odstavkom 4, odbor poroča Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji o shemi za reševanje, ki jo je sprejel, pri čemer zlasti pojasni, zakaj sta bila potrebna prispevek sistema jamstva za vloge in uporaba sklada. To poročilo se predloži v treh mesecih po sprejetju sheme za reševanje.“;

(48) vstavita se naslednja člena:

„Člen 79a

Skupna neto uporaba sklada in sistemov jamstva za vloge

1. Ko skupna neto uporaba sklada v zadnjih treh letih, ki jo omogoča prispevek sistemov jamstva za vloge v skladu s členom 79(4), doseže prag 10 % ciljne ravni sklada, odbor na plenarni seji pripravi smernice glede uporabe sklada, ki jo omogoča prispevek sistemov jamstva za vloge. Odbor na izvršni seji te smernice upošteva pri naslednjih odločitvah o reševanju, dokler sklad ni v celoti napolnjen.

Odbor smernice iz prvega pododstavka tega odstavka sprejme na plenarni seji v skladu s členom 52(2).

2. Ko skupna neto uporaba sklada v zadnjih treh letih, ki jo omogoča prispevek sistemov jamstva za vloge v skladu s členom 79(4), doseže prag 20 % ciljne ravni sklada, odbor obvesti Svet in Komisijo.

Komisija po prejemu informacij iz prvega pododstavka tega odstavka pregleda naslednje:

- (a) delovanje določb o prispevkih sistemov jamstva za vloge k reševanju, ki omogočajo uporabo sklada na podlagi člena 79(4);
- (b) ali so ureditve iz členov 69, 70 in 71 za zbiranje prispevkov po uporabi sklada, ki so jo omogočili sistemi zajamčenih vlog, ustrezne.

Komisija poročilo o tem predloži Evropskemu parlamentu in Svetu. Temu poročilu po potrebi priloži zakonodajni predlog.

Člen 79b

Poročanje o likvidnosti pri reševanju

Komisija do 31. decembra 2026 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o vprašanju likvidnosti pri reševanju.

V poročilu iz prvega pododstavka so našteje obstoječe ureditve za zagotavljanje likvidnosti pri reševanju, ki vključujejo zasebne in javne mehanizme, ter preučeni najučinkovitejši načini za odpravo začasnih likvidnostnih primanjkljajev, pri čemer so upoštevani vsi pomembni dogodki na mednarodni ravni. V tem poročilu so predstavljene možnosti politike.“;

(49) v členu 85(3) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Vsaka fizična ali pravna oseba, tudi organi za reševanje, se lahko pritoži zoper odločitev odbora, sprejeto na podlagi člena 10(10), člena 11, člena 12(1), členov 38 do 41, člena 65(3), člena 71 in člena 90(3), ki je naslovljena na to osebo oziroma jo neposredno in osebno zadeva.“;

(50) člen 88 se spremeni:

(a) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Ta člen odboru, Svetu, Komisiji, ECB, nacionalnim organom za reševanje ali pristojnim nacionalnim organom, vključno z njihovimi zaposlenimi in strokovnjaki, ne preprečuje izmenjave informacij med seboj in s pristojnimi ministrstvi, centralnimi bankami, imenovanimi organi, sistemi jamstva za vloge, odškodninskimi shemami za investitorje, organi, odgovornimi za običajne insolvenčne postopke, organi za reševanje zavarovalnic, zavarovalniški nadzorni organi, organi za reševanje in pristojnimi organi iz nesodelujočih držav članic, EBA ali, ob upoštevanju člena 33, organi tretjih držav, ki opravljajo enake naloge kot organi za reševanje, ali, v skladu s strogimi zahtevami varovanja zaupnosti, s potencialnim kupcem za namene načrtovanja ali izvajanja ukrepa za reševanje.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„8. Ta člen odboru ne preprečuje, da bi razkril svoje analize ali ocene, tudi kadar temeljijo na informacijah, ki jih zagotovijo subjekti iz člena 2 ali drugi organi iz odstavka 6 tega člena, kadar oceni, da razkritje ne bi ogrozilo zaščite javnega interesa, kar zadeva finančno, denarno ali ekonomsko politiko, in da obstaja javni interes za razkritje, ki prevlada nad drugimi interesi iz odstavka 5 tega člena. Za namene odstavka 1 tega člena se šteje, da je odbor takšno razkritje izvedel pri opravljanju svojih nalog na podlagi te uredbe.“;

(51) vstavi se naslednji člen:

„Člen 93a

Prehodne določbe

1. Z odstopanjem od člena 12c(1a) se lahko vloge, prejete pred ... [24 mesecev in en dan od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi], ki izpolnjujejo pogoje iz člena 12c(1), prvi pododstavek, člena 12d(2a), drugi pododstavek, ali člena 12g(2), točka (a), vključijo v znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti do ... [36 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

2. Za prehodna obdobja, v katerih morajo subjekti izpolnjevati zahteve iz člena 12f ali 12g te uredbe oziroma zahteve, ki izhajajo iz uporabe člena 12c(4), (5) ali (7) te uredbe, če te zahteve odbor določi pred ... [24 mesecev in en dan od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi], se člen 1, točka 15(a), Uredbe (EU) 2026/... Evropskega parlamenta in Sveta^{**} ne uporablja.

* Uredba (EU) 2026/... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o spremembi Uredbe (EU) št. 806/2014 v zvezi z ukrepi za zgodnje posredovanje, pogoji za reševanje in financiranjem ukrepov za reševanje (UL L, ..., ELI: ...).“.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko te uredbe o spremembi in dopolnite pripadajočo opombo.

Člen 2

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od ... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Vendar se člen 1, točka 1(b), točke 2, 3 in 4, točka 5(a), točke 6(a), (b) in (d)(ii), točka 7(a), točka 8, točki 13(a)(i) in (c), točki 15(b) in (d), točka 20(d), točka 20(e), kar zadeva člen 18(11) Uredbe (EU) št. 806/2014, točka 22, točke 24(a)(ii), (b) in (d), točka 27, točke 29 do 41, točka 45, točka 48, kar zadeva člen 79b Uredbe (EU) št. 806/2014, ter točki 49 in 50 te uredbe, se uporabljajo od ... [en mesec od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V ...,

Za Evropski parlament
predsednica

Za Svet
predsednik/predsednica
